

Voorspellingen

Deel 3

Rampen

en

ongevallen

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook IK zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling GODS woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het GODS wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord GODS, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandelijkerwijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van GOD zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

Inleiding

Marcus 13, 7-8

- 3232 Vervulling van de voorspellingen
- 6470 Schepping der natuur bewijs van Gods Liefde
- 8768 Geen scheppingswerk is zin- en doelloos
- 4062 Hel - Geoordeelde materie

De door God gewilde bevrijding uit de vorm van het gekluisterde geestelijke

- 2175 Erupties - Daad van bevrijding voor het geestelijke in de vaste vorm
- 2448 Activiteit in het binnenste der aarde - Erupties
- 2449 Catastrofen in de natuur en hun geestelijke verklaring
- 2744 Ondoorgronde natuurkrachten - De wezenlijke werking ervan

De door God gewilde deelname van de mens aan de verlossing van het geestelijke uit de vorm

- 2915 Verwoesting van de vaste vorm - Begin van de ontwikkelingsgang
- 3993 Het omvormen van de materie - Bezigheid - Zegen - Verlossing
- 7065 Verlossing van het gekluisterde in de omgeving

Het voortijdig verwoesten van de vaste vorm en zijn gevolgen

- 1508 Crisis - Gewelddadig voortijdig beëindigen - Natuurcatastrofe
- 2313 Voortijdige verwoestingen en de gevolgen
- 3300 Vernietiging der scheppingswerken en zijn gevolgen

- 4965 De wil van de tegenstander van God om te vernietigen -
Het gekluisterde geestelijke - Mens
- 6666 Voortijdig verwoesten - Oppotten van aardse goederen
- 1011 Uitvindingen - Natuurkrachten - Geloven - Natuurmachten
 - 737 Natuurwetten - Verandering en rooibouw op de aarde (1)
 - 738 Natuurwetten - Verandering en rooibouw op de aarde (2)
 - 739 Natuurwetten - Verandering en rooibouw op de aarde (3)
- 6855 Verontreiniging van lucht - water - voedsel
- 1888 Teruggang van de vegetatie - Stormen - Noodweer
- 6330 Verklaring van de slagen van het noodlot
- 6635 Onheil en ellende - Gods Wil of toelating
- 3258 Doel van het voortijdige sterven
- 7475 Verwijzingen naar catastrofes
- 8080 Door gebeurtenissen in de natuur openbaart God Zijn Macht

Verwijzing naar Gods ingrijpen door een grote catastrofe

- 8542 Aardse opleving - Spoedig verval
- 2086 Doel van de natuurcatastrofen
- 2785 Verwoestingen door menselijk willen
- 3925 Gods Woord - Stille vermaner - Luide Stem - Natuurcatastrofe
- 6870 Eindprofetieën en aanmaningen

Inleiding

Marcus 13, 7-8

Jezus tot zijn discipelen:

⁷ En als gij horen zult van oorlogen en geruchten van oorlogen, zo vreest niet; want het moet zo geschieden. Maar het einde is nog niet daar.

⁸ Het ene volk zal zich verheffen tegen het andere, en het ene koninkrijk tegen het andere, en er zullen aardbevingen zijn hier en ginds, en er zullen hongersnoden zijn en verschrikkingen. Dit is het begin van den nood.

BD.3232

25 augustus 1944

Vervulling van de voorspellingen

Alle mensen stel Ik in kennis van het aanstaande einde, want ook Mijn tegenstanders maak Ik opmerkzaam, opdat ze eens niet kunnen zeggen, dat het voor hen verborgen was gebleven. Maar als ze hun oren sluiten, als ze wat hun oor treft in de vorm van profetieën bespotten of uitlachen, dan zijn Mijn waarschuwingen en aanmaningen tevergeefs. Want Ik dwing geen mens om te geloven. Doch dezen zullen worden verheven, als het einde nabij is en ze toch hun verkeerde denken en ook hun hopeloze toestand inzien.

De mensheid wil niets meer aannemen wat haar uit het geestelijke rijk wordt aangeboden. Ze is zo aards gezind, dat haar elk gevoel voor geestelijke lering ontbreekt. Maar Ik kan de mensen niet meer bieden dan wat ze bereid zijn aan te nemen. Ik kan ze niet door openlijke wonderen dwingen om te geloven, omdat het Mijn schepselen zijn, die oorspronkelijk in volledige vrijheid van wil werkzaam waren en dus door een dwang om te geloven hun vrijheid helemaal zouden verliezen en dus onvolkomen bleven tot in alle eeuwigheid.

Ik kan Me alleen door de mond van mensen uiten en moet het aan hen overlaten of ze Mijn Woord willen herkennen door een absoluut verlangen naar de waarheid en onbaatzuchtige werkzaamheid in liefde. Want nu zal Mijn Woord voor hen klinken en ze herkennen de Schenker van het Woord in elke aanmaning en waarschuwing, en dus komen ze het ook na.

Maar welk een willoosheid beheerst de mensen juist tegenover deze geestelijke bekendmakingen. Ze nemen niets serieus en geloven, dat God de gebeurtenissen zo zal leiden, zoals het overeenstemt met hun wil en hun berekening. En hoe weinig doen ze daarom aan de vorming van hun wezen.

En het ogenblik zal komen, zonder dat ze voorbereid zijn op het nabije einde. Ze volgen alleen het wereldgebeuren en trekken daaruit hun conclusies. Maar Ik zal ze laten schrikken en hun tonen, dat Ik de wereld regeer en dat Ik waarlijk zo beslis, zoals het voor de mensen dienstig is. En alles zal zich afwickelen overeenkomstig Mijn plan van eeuwigheid, zoals Ik het u mensen bekend maak door Mijn dienaren op aarde.

En de mensen zullen nu moeten inzien, dat Ik alleen op hun welzijn bedacht was, dat Ik ze redden wilde en alleen maar weerstand bij hen vond. Want de wil tot God verbindt hun zielen met Mij. Maar de wil tot Mij geeft hun ook het begrip voor Mijn Woord, voor Mijn handelen en werkzaam zijn in de laatste tijd voor het einde.

En dan pas zal er aan Mijn Woord gehoor worden gegeven, wanneer er nog tijd is. Want wat Ik aankondig gaat letterlijk in vervulling, omdat Ik door de Geest een weten naar de aarde zend, dat geheel en al overeenstemt met de waarheid. En daarom moet alles worden vervuld, wat Ik u mensen lange tijd tevoren heb verkondigd, opdat u daaraan herkent wanneer het einde nabij is.

Amen

BD.6470

7 februari 1956

Schepping der natuur bewijs van Gods Liefde

De scheiding tussen Mij en de wezens werd door de vrije wil tot stand gebracht. En deze vrije wil moet ook weer de aaneensluiting met Mij tot stand brengen. Maar Mijn Wil zal steeds maar deze aaneensluiting ondersteunen, omdat deze zowel de uwe als ook Mijn gelukzaligheid betekent. Maar nooit zal Ik uw vrije wil beperken. Nooit zal Ik de aaneensluiting veroorzaken tegen uw wil.

En zo zal het u ook begrijpelijk zijn, dat alleen uzelf een verandering teweeg zult kunnen brengen uit een ongelukkige toestand - die altijd de scheiding van Mij betekent - in een staat van onbegrensde gelukzaligheid, die in de vereniging met Mij te vinden is. Dus u bepaalt zelf uw lot, maar Ik laat u niet aan uw

zelfgekozen noodlot over. Ook niet, wanneer uw wil nog weerspanning is tegen Mij.

Wat van Mijn kant nog kan worden gedaan om u maar te helpen gelukkig te worden, zal Ik waarlijk niet nalaten. Maar de vrije wil, het teken van uw goddelijke oorsprong, bindt Mijn Macht. Ik wil u niet overwinnen. Integendeel, Ik wil uw liefde winnen, die u dan onvermijdelijk naar Mij dringt en die alleen gelukzaligheden verschaffen kan.

Uw liefde te winnen is echter alleen mogelijk, wanneer u Mij Zelf als de eeuwige Liefde leert herkennen. Maar u mensen laat u alleen door datgene aanspreken, wat Mijn tegenstander u biedt. Maar naar Mijn gave verlangt u niet, omdat u ze niet echt waardeert, omdat uw zinnen nog niet gericht zijn op wat Ik u graag zou willen geven om u gelukkig te maken. En zo moet ook Ik u dus iets bieden, wat uw zinnen weldadig aandoet, maar wat Mijn tegenstander u toch niet bieden kan.

Ik moet u door de schepping, door de natuur aanspreken, die u eveneens gelukkig kan stemmen, die uw hart sneller zal laten kloppen en ook uw gedachten op Mij kan richten, zodat u aan Diegene denkt, Die alles om u heen heeft geschapen. Door de schepping kan Ik u mensen aanspreken en Mij aan u als een liefdevolle God laten zien, Die u weer zult kunnen liefhebben omwille van al die heerlijkheden, die u omgeven en zo nu en dan uw hart sneller zullen doen kloppen.

De scheppingen der natuur zijn zulke duidelijke bewijzen van een Liefdevolle, Wijze en Machtige Godheid, dat ieder zich daardoor zou kunnen voelen aangesproken en de weg zou kunnen vinden naar Haar. En toch gaan ontelbare mensen ongeïnteresseerd en onaangedaan eraan voorbij, omdat hun gedachten op de materiële wereld zijn gericht en zij voor niets anders interesse kunnen opbrengen.

En Ik mag hun wil niet dwingen. Ik mag hen niet in de juiste richting leiden, maar kan alleen maar alles doen, om Mij Zelf bij hen in het geheugen terug te roepen, wat nu door nood en slagen van het noodlot en duidelijke hulpverlening moet geschieden. Wat Mijn liefdevol inwerken niet tot stand brengt, moet nu door hardere middelen worden geprobeerd. Waar de bewijzen van Mijn Liefde en Wijsheid niet in de schepping worden gevonden, daar moet Mijn Macht Zich bekend maken, aan Welke de macht van de mens niet in staat is weerstand te bieden.

Alleen maar herkennen moet de mens Mij, om dan een verhouding met Mij aan te gaan, waaruit zich het liefdevolle verlangen kan ontwikkelen, dicht bij Mij te komen. Ik wil alleen bereiken, dat het wezen zich vrijwillig naar Mij keert, zoals

het zich eens van Mij afkeerde. Maar Ik kan Mij niet zo duidelijk bekend maken, dat de mens gedwongen is in Mij te geloven. Want dit geloof zou zinloos zijn en het zou Mij nooit de liefde van Mijn schepselen teruggeven, veeleer alleen maar vrees en onderwerping, of een herhaalde vlucht naar beneden naar Mijn tegenstander.

Maar hoe gemakkelijk zou de terugkeer naar Mij u kunnen vallen, als u met open ogen door de wereld zou gaan. U zou meer aandacht schenken aan alles, waar menselijke wil en menselijke werkzaamheid niet bij betrokken is. Dan zou u meer nadenken over uzelf en uw lichamelijke gesteldheid, die alleen al u het werkzaam zijn van een Machtig en Wijs Wezen zou kunnen bewijzen, met Wie u aaneensluiting zou moeten zoeken. Maar dit alles beschouwt u als vanzelfsprekend en toch is het een doorslaggevend bewijs voor Mijn Zijn, voor een uitermate volmaakt Wezen, aan Wie u uw bestaan te danken hebt.

U zou vrijwillig de terugweg naar Mij kunnen aanvaarden. Want Ik maak het u waarlijk gemakkelijk Mij te herkennen, Die u eens beweerde te loochenen. Maar Ik dwing u niet.

Maar wanneer de aardse nood op u afkomt, dan kom Ik Zelf dichter bij u en wacht alleen maar, dat u Mij zult roepen, dat uw zwakte en hulpeloosheid u aan Hem zullen laten denken, Die sterk is en machtig en Die u liefheeft. En wanneer Ik door de nood bereik, dat u de weg naar Mij vindt, dan was deze nood gezegend. Want u zult niet eeuwig van Mij gescheiden moeten blijven. U dient weer naar Mij terug te keren. U behoort gelukkig te worden en hemelse zaligheid te verkrijgen, dat u eens vrijwillig prijs gaf. U dient met Mij en in Mijn nabijheid te kunnen scheppen en werken in licht en kracht, wat echter juist alleen mogelijk is, wanneer u zich weer met Mij zult verenigen en nu verenigd zult blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.8768

2 maart 1964

Geen scheppingswerk is zin- en doelloos

Er bestaat niets in de materiële schepping wat zin- en doelloos zou zijn, zelfs wanneer u mensen het doel ervan niet zult kunnen inzien. Alles is eens ontstaan om het geestelijke te helpen zich positief te ontwikkelen. En deze positieve

ontwikkeling bestaat in dienen, al is het ook in gebonden wil, in een toestand van moeten, waarin zich alles afspeelt volgens goddelijke natuurwet.

Voor de mens is niet altijd de dienende bestemming duidelijk. En toch is elk scheppingswerk uit de Handen van God voortgekomen en in onovertroffen Wijsheid is het een functie toegewezen, die soms alleen het geestelijke zelf betreft, dat in die scheppingen is gebonden: dat het dat geestelijke “gekluiserd” houdt, om zijn weerstand te breken, om het aan te sporen naar de vrijheid te streven. Want het geestelijke, dat zich positief moet ontwikkelen, is door zijn weerstand tegen God verhard geestelijks, dat zijn weerstand moet opgeven, wil het vooruitgaan in zijn ontwikkeling.

En zulke scheppingswerken blijven eendeloos lange tijden onveranderd in hun vorm. En toch vervullen ze een doel: dat ze het geestelijke omhullen, dat al uit de diepste diepte vandaan is en in een scheppingswerk zijn ontwikkelingsgang omhoog begint. Want er is nog eendeloos veel verharde geestelijke substantie, die nog niet aan de weg is begonnen, die nog niet door de materie kan worden ingesloten, omdat de weerstand ervan nog zo sterk is, dat ze nog geen materie kan worden, dat ze zich niet door de Liefde van God liet omhullen en er nog lange tijd voorbij kan gaan, tot ook dit geestelijke eenmaal de weg door de scheppingen begint.

Maar wat u mensen ziet in de schepping, heeft allemaal een dienend doel, dat u mensen echter door uw wil zult kunnen verhinderen, wanneer u de afzonderlijke scheppingswerken niet zinvol gebruikt, wanneer u ze verhindert om dienstbaar te zijn, dat alleen hun positieve ontwikkeling tot stand brengt. De opbouw en het voortbestaan van vele scheppingen is juist door die werken der schepping verzekerd, die hun dienende bestemmingen kunnen nakomen. Want niet alleen dient de schepping de mens, maar ze verzekert haar eigen bestaan, omdat het ene werk is ontstaan voor het andere en dit in alle Liefde en Wijsheid is overwogen en bepaald door God, Die niets zonder zin en doel zal laten ontstaan, omdat dit indruist tegen Zijn Liefde en Wijsheid.

Maar of u elke bestemming inziet, is twijfelachtig zolang u zelf als mens nog een lage graad van rijpheid hebt. Maar bij toenemende rijpheid zult u het inzicht verkrijgen. En pas dan zal het wonder van de schepping steeds meer indruk op u maken, omdat u dan zaken duidelijk worden, die u nauwelijks in staat bent te begrijpen, omdat ze u een volkomen oneindige, machtige, liefdevolle en wijze Schepper bewijzen, Die Zich een doel heeft gesteld en dit doel ook zeker zal bereiken.

En zo zult u mensen zelf alles juist moeten gebruiken, wat de schepping u biedt. U zult een beroep moeten doen op haar diensten, wat het ook is. Want zowel de

harde materie, de wereld van de gesteenten, alsook de planten- en dierenwereld is voor u geschapen, opdat u ze steeds op de juiste wijze zult gebruiken.

Elke ontbinding van de materiële uiterlijke vorm is een schrede voorwaarts voor de ontwikkeling van het in de vorm gebonden geestelijke. U zult echter niet onrechtmatig vormen mogen oplossen, waarvan de tijd nog niet is gekomen, waarvoor u wel de juiste beoordeling is gegeven. U zult niets voortijdig het onmogelijk mogen maken u te dienen. U zult u aan de natuurwetten moeten aanpassen, daar u anders zelf het kind van de rekening bent. Want zodra iets geestelijks voortijdig vrij wordt, is zijn invloed op u mensen schadelijk, omdat het onrijpe geestelijke zich wreekt op de mensen, die zijn rijpingsproces onrechtmatig onderbraken. En dit gevaar bestaat, wanneer de mens al te zeer aan de materie is gehecht en hij zal proberen aards zijn voordeel te doen en hij de natuurwetten buiten beschouwing laat.

Steeds moet alles zich in wettelijke ordening voltrekken. Dan is ook een positieve ontwikkeling verzekerd van al datgene, wat zowel in de schepping als in de mens zelf nog gebonden is en eenmaal vrijheid zal verkrijgen. Maar de goddelijke ordening wordt meestal omvergegooid. En daarom blijft er ook in de geestelijke ontwikkeling een achterstand en eist deze een gewelddadige regeling, die ook steeds dan plaatsvindt, wanneer het gevaar bestaat, dat er niets meer volgens goddelijke ordening nuttig wordt gebruikt en dat het geestelijke in elke vorm de dienende bestemming wordt ontzegd. Want er is niets in de schepping, wat niet aan zijn doel zou moeten beantwoorden. Elk scheppingswerk dient tot opbouw en instandhouding van de aarde. En zolang aardse scheppingen ontstaan, is ook het ontwikkelingsproces nog niet beëindigd, dat de definitieve terugkeer van het eens gevallen geestelijke tot doel heeft.

En er zullen nog eeuwigheden voorbijgaan. Steeds weer zullen er nieuwe scheppingen ontstaan, want er wachten nog talloos vele oergeesten op hun verandering tot materie, op hun gang door deze materie en op hun definitieve terugkeer naar hun oorsprong van eeuwigheid. Maar alles gebeurt in wetmatige ordening. En zo heeft ook alles een ongunstige uitwerking op datgene, wat tegen deze wet van eeuwige ordening is gericht. Maar eens zal het doel bereikt zijn. Eens zal alles weer vergeestelijkt zijn en eens zullen ook alle scheppingen alleen van geestelijke aard zijn, die alleen nog tot eindeloos diepe vreugde van de wezens ontstaan, omdat deze nu voortdurend scheppen en werkzaam zijn tot hun eigen gelukzaligheid.

Amen

BD.4062

13 en 14 juni 1947

Hel - Geoordeelde materie

Zolang het geestelijke in de vaste vorm gebonden is, kan er van geoordeelde materie worden gesproken. Van de ziel, waarover is rechtgesproken, want ze is verbannen door het besluit van Hem, van Wie ze eens als kracht is uitgegaan. Geoordeelde materie is bijgevolg alles, wat in oneindig lange perioden nog geen wezenlijke verandering of oplossing heeft ondergaan. Wat dus in zekere zin nog geen leven verraadt, want het erin gekluisterde geestelijke is totaal krachteloos en lijdt ontzettende kwellingen, omdat het zichzelf niet kan bevrijden. En dit is een beklagenswaardige toestand. Het is een toestand, die als hel kan worden bestempeld, die voor het wezen eeuwig duurt en pas verbetert, wanneer het wezen op het licht aanstuurt, dat wil zeggen wanneer een hem aangeboden ondersteuning niet meer wordt afgewezen.

Het is de omgeving, die het wezen onuitsprekelijk kwelt. Want het bevindt zich in diepste duisternis. De materie houdt het gevangen. Het is gekluisterd en volhardt des te langer in zijn weerstand tegen God en wordt steeds krachtlozer, want de Kracht van Gods Liefde ontbreekt het wezen, dat zich verre van Hem houdt. En ontbrekende Kracht van Gods Liefde werkt zich uit in voortdurende verharding. En zo wordt het gevangenschap van het geestelijke niet verdraaglijker in de loop van de tijd, maar eerder aangescherpt. Al zal het wezen toch terugkeren naar God, van Wie het zich eens in vrije wil heeft verwijderd, ofschoon het de mogelijkheid was gegeven, naderbij Hem te komen.

Deze toestand van het verharden van de materie begint, wanneer God Zijn Kracht van Liefde aan het geestelijke onttrekt. En daar het wezen nu eenmaal zijn oorsprong vindt in de Kracht uit God - en al het goddelijke gelukkig is, maar een toestand van smart onzalig is - zo kan dus het van God verwijderd zijn als hel worden beschouwd. Want het is totaal in strijd met de oertoestand en de bestemming van het van God uitgegane wezenlijke, hoewel het ook in de verste verwijdering van GOD het ik-bewustzijn ontbreekt, maar toch elke kwelling voelt. Maar het inzicht ontbreekt hem, want dit is het onvermijdelijke gevolg van het van God verwijderd zijn, waarin het wezenlijke zich bevindt. Bijgevolg is ook een verandering van zijn toestand - een verbetering van zijn situatie - een kwestie van eindeloos lange tijd. Het is een eeuwigheid voor het gekluisterde geestelijke en er zou nooit een verandering intreden als het wezen dit alleen teweeg zou moeten brengen door zijn wil. Want deze is tot op het uiterste verzwakt en ervaart geen impuls, wanneer hem niet van de kant van de goddelijke Barmhartigheid hulp wordt geboden. En dit gebeurt onvermijdelijk, maar welke tijden God nodig heeft om het Hem weerspannige geestelijke ertoe te brengen

zijn weerstand op te geven, is door de mensen op deze aarde niet te beseffen. Maar helemaal laten vallen zal Gods Barmhartigheid geen van Zijn schepselen, want ze zijn uit Zijn Liefde voortgekomen. En de Liefde Gods houdt nooit op.

Materiële scheppingen zijn een voortdurend bewijs van Gods Liefde. Ze zijn een uitdrukking van Zijn diepste erbarmen en tegelijkertijd een teken van Zijn Rechtvaardigheid, evenals de grote schuld van het zondigen tegen God een straf eist, een uitboeten van de zondes Schuld. En wederom kan het begrip “eeuwige tijden” van toepassing zijn, want een mens kan gedurende zijn levensduur geen vergaan of uiteenvallen of verandering van bepaalde scheppingen vaststellen. En deze zijn het, die het geestelijke, dat veroordeeld is tot de hel, in zich bevatten. En toch komt eens, ook voor het hardste materiële scheppingswerk, het tijdstip van het barsten, dat het in hem gekluisterde geestelijke wezen vrijgeeft.

Eens is de Barmhartigheid Gods groter dan Zijn toorn. En eens begint ook het geestelijke weer aan het positieve ontwikkelingsproces. Eens nemen de kwellingen van de hel af. Ze worden minder, als aan de Rechtvaardigheid Gods de verschuldigde boetedoening is volbracht. Dan treedt de Liefde Gods weer in werking en Ze heft het meest diep gevallen weer tot Zich op. Want de Liefde Gods straalt over alles. De Liefde Gods laat geen eeuwige verdoemenis toe. Voor de Liefde Gods bestaat er geen voortdurende scheiding van Hem. Want Hij verlangt naar Zijn schepselen en Hij zal ze niet opgeven, maar probeert hen gelukkig te maken, omdat ze van Hem zijn en zullen blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

**De door God gewilde bevrijding uit de vorm
van het gekluisterde geestelijke**

BD.2175

5 december 1941

Erupties - Daad van bevrijding voor het geestelijke in de vaste vorm

Eeuwigheden zijn er al vergaan en eeuwigheden zullen er nog verlopen, eer de vergeestelijking heeft plaatsgevonden van al datgene, wat oersubstantie van de schepping is. Dit proces is zo onvoorstelbaar moeilijk en het vraagt oneindig lange tijd, omdat de aanvankelijke weerstand van het geestelijke niet met geweld kan worden gebroken. Integendeel, dit geestelijke moet zelf besluiten de

weerstand op te geven. En daarom kan er op geen enkele wijze versneld worden ingegrepen. Alleen door buitengewoon harde druk op het geestelijke kan diens wil om te weerstaan afnemen. En daarom zijn de zichtbare scheppingen van een gesteldheid, dat ze in hun beginstadium bijna onverwoestbaar lijken en hun oplossing weer alleen door gewelddadige gebeurtenissen mogelijk is.

Zulke gewelddadige oplossingen vinden door Gods Wil plaats, wanneer het geestelijke zo ver volgzzaam is geworden, dat het de ondraaglijke toestand van dwang niet meer nodig heeft. Dan maakt God de boeien ervan losser, doordat de voormalige vaste vorm uiteenvalt en zich in nieuwe uiterlijke vormen weer aaneensluit, die echter niet meer de zo kwellende toestand voor het geestelijke betekenen als tevoren.

Elke gewelddadige ontbinding van de eertijds vaste vorm is een daad van bevrijding voor het erin gekluisterde geestelijke. Maar tegelijkertijd worden ook scheppingen, die al rijper geestelijks bevatten, aan een verandering onderworpen. Want een gewelddadig uiteenvallen van de harde substantie is een gebeuren, dat merkbaar is voor al het geestelijke in de verste omtrek. Het is geen geleidelijk verval op zich, maar een essentiële uitbraak van het geestelijke, dat God voor momenten de vrijheid geeft, die het benut om datgene, wat het gevangen houdt, open te breken.

Zulke erupties brengen geweldige veranderingen met zich mee, van de scheppingen die door de verwoesting worden getroffen. Al het geestelijke - ook het al verder ontwikkelde - raakt daardoor zijn oude vorm kwijt, verbindt zich met vrij geworden geestelijks en neemt weer zijn intrek in een nieuwe uiterlijke vorm, al naar gelang de wil van dit geestelijke om zich aan te passen aan een dienende bestemming.

En zo wordt door een dergelijke gewelddadige ontbinding het geestelijke ertoe gebracht een dienende functie uit te oefenen, die voor het geestelijke een losser maken van zijn huidige keten betekent. Daarom is elke gewelddadige verwoesting met een vrij worden, resp. positieve ontwikkeling van het in de vorm gekluisterde geestelijke verbonden, en het wordt door deze met vreugde begroet.

Alleen voor het geestelijke, dat zich in het laatste stadium van de ontwikkeling bevindt, is het een gebeuren vol leed. Want het berooft dit geestelijke van elke verdere mogelijkheid zich te ontwikkelen op de aarde en brengt daarom schrik en ontzetting teweeg, als dit het laatste verblijf in de vorm niet heeft benut, zolang het hem mogelijk was. Doch terwille van het onrijpe geestelijke zijn zulke erupties nodig, dat anders niet uit zijn vaste vorm kan worden verlost. Want zodra het na oneindig lange tijd van weerstand tegen God besluit om te dienen, geeft God het daar ook de mogelijkheid toe.

Amen

BD.2448

13 augustus 1942

Activiteit in het binnenste der aarde - Erupties

In de loop der tijden heeft er zich een verandering afgespeeld met de aarde, zowel in haar binnenste alsook op het aardoppervlak. En dit is het gevolg van de eeuwigdurende omwentelingen om zichzelf. Er zijn daardoor verplaatsingen tot ontwikkeling gekomen. Er zijn verhogingen en inzinkingen ontstaan, die ook nog van plaats veranderen, dat wil zeggen plaatselijke verschuivingen. Dus behoudt de aarde haar uiterlijke vorm niet onveranderd. Integendeel, ze heeft al de meest verschillende veranderingen doorgemaakt, ofschoon de hoedanigheid op zich hetzelfde is gebleven.

Daarentegen is het binnenste der aarde onophoudelijk werkzaam en veroorzaakt ook van binnen uit veranderingen aan het aardoppervlak. Dit is te constateren bij de plantengroei, die door duizenden jaren heen eveneens een andere is geworden en ook nooit meer dezelfde zal blijven, ofschoon deze veranderingen zich niet in korte tijd voltrekken en daarom door de mensen tijdens hun leven op aarde niet kan worden waargenomen. Deze veranderingen voltrekken zich meestal zeer langzaam en voor het oog bijna niet zichtbaar en hebben daarom een zeer lange tijd nodig.

Maar soms is de activiteit in het binnenste der aarde ongeremd en dan worden plotseling omvormingen zichtbaar, die grote verwoestingen op het aardoppervlak teweeg brengen en voor de mensen ontsteltenis en ontzetting betekenen. Dan lost tot nu toe vaste vorm op. Hij houdt geen stand tegen de ongebreidelde activiteit van de elementen in het binnenste der aarde en wordt door deze met ontzaglijk geweld uit het binnenste der aarde naar het aardoppervlak gedreven, waar ze nu uiteen vliegt en in geheel nieuwe omgeving zich aan de beschikbare aardmassa's of natuurscheppingen probeert aan te passen. Zulke onweerstaanbare uitbarstingen hebben begrijpelijkerwijs een algehele verandering tot gevolg, ook boven de aarde. Het bestaande wordt verwoest, de door mensen tot stand gebrachte ordening wordt omvergeworpen. Er ontstaat een onvoorstelbare chaos, die de mensen in uiterste ontzetting en benauwenis brengt, omdat ze niet tegen zulke aarderrupties zijn opgewassen en daardoor in totaal andere levensomstandigheden worden gedwongen.

Een verandering van het aardoppervlak is echter nodig geworden, ofschoon een verklaring hiervoor alleen geestelijk kan worden gegeven. Want aards is er in een dergelijke verandering geen opbouw te zien, maar een verwoesting en vernietiging van het bestaande. Maar geestelijk is dit enorm belangrijk. Het geestelijke dringt zich uit het binnenste der aarde naar buiten. Het wil aan zijn ontwikkelingsgang in de vorm beginnen. En er zijn oneindig veel fases nodig, die het geestelijke moet doormaken, tot het dan het laatste stadium van zijn belichaming op aarde bereikt. Het nog onontwikkelde geestelijke is ondenkbare tijden lang in de meest harde vorm gekluisterd geweest en het wordt nu een zekere vrijheid gegeven, zodat het zichzelf uit deze vaste vorm kan losmaken, wat het nu met wezenlijke kracht uitvoert.

Deze uiting van kracht wordt door de mensen als een natuurramp ervaren, die al naar gelang de omvang ervan meer of minder smartelijk is voor de mensen. Al het geestelijke wordt weliswaar weer gekluisterd, maar vooralsnog brengt het zowel de planten- als de dierenwereld in het nauw en in versterkte mate de mensen, die het uit hun rust opschrikt en tot het uiterste bedreigt.

Er gaan zeer lange tijden voorbij, tot een dergelijke verandering van het aardoppervlak zich voltrekt, omdat dit niet willekeurig kan gebeuren, maar alleen met Gods toestemming, die Hij geeft, wanneer dus het wezenlijke in het bezit van de vrije wil is en deze niet meer wordt gebruikt. Dan moet er een compensatie plaatsvinden, doordat weer het nog onontwikkelde geestelijke het al gevorderde geestelijke in verdere ontwikkelingsfasen dringt, opdat dit snel in het bezit van de vrije wil komt. En daarom heeft de aarde van tijd tot tijd en op steeds andere plaatsen zulke veranderingen te verwachten, die steeds hun natuurlijke oorzaak hebben in de voortdurende werkzaamheid van de elementen in het binnenste der aarde.

Voor de wetende mens zijn dus de natuurrampen begrijpelijk. Want hij ziet niet alleen de aardse, maar ook de geestelijke noodzakelijkheid in en hij zal er steeds een besturen van God in herkennen. Hij kent de noodzakelijkheid van de positieve ontwikkeling van het geestelijke. Ook is hij op de hoogte van de lage geestelijke toestand van het wezenlijke, dat in de laatste uiterlijke vorm de aarde bevolkt en van de mogelijkheid dit te redden.

Maar voor de onwetende mensen is een natuurramp, dat grote verwoestingen tot gevolg heeft, onbegrijpelijk. En ze zien noch de geestelijke, noch de aardse waarde ervan in. En daarom zullen ze van ontzetting vervuld zijn, als het binnenste der aarde in beweging komt en ze geheel machteloos zijn overgeleverd aan het woeden der elementen. Maar wat bepaald is sinds eeuwigheid komt onvermijdelijk, zodra de Schepper van hemel en aarde het ogenblik voor gekomen beschouwt.

Amen

BD.2449

14 augustus 1942

Catastrofen in de natuur en hun geestelijke verklaring

De aarde is in eeuwigdurende omwenteling om zichzelf en blijft nooit onbeweeglijk stilstaan. Dit is ook de verklaring voor de ontwikkeling van de aarde uit de oorspronkelijk vloeibare massa tot het vaste lichaam aarde, dat verblijfplaats is geworden van levende wezens van allerlei aard. Maar de kern van de aarde is nog steeds vloeibaar en ook niet geschikt als verblijfplaats voor welk levend wezen dan ook, totdat deze gestold is.

Breekt zich nu door erupties deze vloeibare massa een baan naar de oppervlakte, dan is dit van dezelfde betekenis als een totale vernietiging van alle levende wezens op deze oppervlakte. En daarom zijn zulke uitbarstingen gevreesd door mens en dier, omdat dit hun algehele vernietiging met zich meebrengt. De goddelijke Wijsheid laat ze daarom in gevallen van uiterste noodzaak toe, dat wil zeggen aan elke uitbarsting moet eerst de Wil Gods voorafgaan, voordat hij kan plaatsvinden. En dit is gegrond op Zijn Liefde en Wijsheid.

De krachten in het binnenste der aarde moeten aan één stuk door actief zijn, want dit werkzaam zijn betekent voor de aarde - dat wil zeggen voor alle wezens op het aardoppervlak - mogelijkheid van leven. Want zodra de aarde helemaal is gestold, houdt elke plantengroei op. Deze innerlijke werkzaamheid van de geestelijke krachten is dus al een zeker dienen, om het geestelijke te verlossen. En daarom moet er aan deze krachten eveneens eenmaal de mogelijkheid worden gegeven, hun gang over de aarde te beginnen om zich te ontwikkelen, ofschoon ondenkbare tijden moeten voorbijgaan, voordat dit geestelijke de wisseling van vorm op aarde kan beginnen.

Elke natuurgestalte kan dus voor het hoogst ontwikkelde geestelijke wezen, de mens, een einde van zijn levensweg op aarde zijn. Maar het is tegelijkertijd voor het helemaal onrijpe geestelijke het begin van een periode op aarde van weer onvoorstelbaar lange tijd, en daarom als door God gewild te beschouwen. Elke schepping dient alleen het doel het geestelijke positief te ontwikkelen.

Wordt nu van menselijke zijde een positieve ontwikkeling van de ziel niet meer nagestreefd; wordt het doel en de zin van het aardse leven buiten beschouwing

gelaten, dan beëindigt God dit leven en geeft Hij tegelijkertijd het geestelijke, dat aan het begin van zijn ontwikkeling staat, de mogelijkheid van een zich voortzettende ontwikkeling. Hij vernietigt in zekere zin, om door het werk van vernietiging nieuwe scheppingen te laten ontstaan, die weer het geestelijke in zich bevatten, waaraan de genade van de gang over de aarde werd toegekend. Want waar Gods Liefde en Wijsheid aan het werk is, gebeurt niets zonder zin of doel.

Amen

BD.2744

17 mei 1943

Ondoorgronde natuurkrachten - De wezenlijke werking ervan

Wel kunnen de mensen zich de krachten der natuur ten nutte maken - ze kunnen er gebruik van maken en ze voor hun plannen dienstbaar maken, ze kunnen weer dingen laten ontstaan met behulp van deze natuurkrachten - maar ze zijn niet in staat ze totaal te doorgronden. Er blijft voor hen verborgen in welke samenhang deze krachten met elkaar staan en wat ze nader beschouwd eigenlijk zijn. En nooit zullen ze daar uitsluitel over kunnen verkrijgen, omdat dit weten een binnendringen in geestelijk gebied betekent, dat puur door middel van wetenschappelijk onderzoek niet kan worden betreden. Want de diepste grond van elke natuurkracht moet in het geestelijke worden gezocht en is daarom niet te verklaren, zolang noch de geestelijke weg wordt begaan, noch het geloof in geestelijk werkzaam zijn absoluut aanwezig is.

Een opheldering naar waarheid roert onvermijdelijk de geestelijke sfeer aan. De sfeer, welke de mensen meestal niet willen laten gelden. En dus zullen ze slechts in zoverre de krachten der natuur kunnen doorgronden, als die zich aards laten verklaren en beredeneren.

De mensen kunnen dus wetenschappelijk alleen maar tot zulke resultaten komen, die zich laten bewijzen. Dat wil zeggen ze kunnen wel de uitwerking vaststellen door hun ervaringen, maar nooit de oorzaak. Ze worden in zekere zin alleen beter vertrouwd met wat zich aards uit. En ze kunnen dit tot in detail waarnemen en dus nu ook door middel van onderzoek bewijzen en zich daar nu op baseren. En daaraan beantwoordend kunnen ze deze krachten voor zich bruikbaar maken. Maar vanwaar ze komen, wat ze eigenlijk zijn en welk doel ze hebben, is voor de mensen nog een onopgelost raadsel en dat zal het ook blijven, zolang niet de geestelijke weg wordt begaan.

En ze zullen ook niet in staat zijn de elementen der natuur te onderzoeken, als deze zich buitengewoon uitleven. Want daar ze niet op de hoogte zijn van hun oorsprong, is tijd en aard van hun uitbarsting voor hen onbekend. Ze komen tot de conclusie, dat het de invloed is van de zon. En daarop baseren ze de voor hen onverklaarbare natuurkrachten. Hun weten is fragmentarisch en vertoont op dit gebied grote gaten. Ze zijn weliswaar door middel van onderzoek gevorderd in zoverre, dat ze de uitwerking van de natuurkrachten kunnen berekenen en aan de hand van cijfermateriaal vaststellen, doch ze zullen nooit in staat zijn de oorzaak te doorgronden. En daarom zullen ze steeds weer verrast zijn en niet van te voren kunnen aangeven, of en wanneer deze krachten werkzaam worden. Maar ze zullen de natuurelementen ook niet kunnen uitschakelen. Ze zullen niet in staat zijn ze te remmen of tijdelijk te richten. Want de krachten hebben een essentiële uitwerking, onbepaald in sterkte en heftigheid, zoals ook de tijd en aard niet kan worden bepaald van het tot uitbarsting komen van de natuurkrachten.

Daarentegen kunnen mensen wier geest is gewekt, zonder enige wetenschappelijke onderzoeking vooruitziend zowel tijd als plaats doorgronden. Maar alleen wanneer een opgave van tijd en plaats gunstig is voor de ontwikkeling van de mensen, wat echter meestal niet het geval is, om welke reden God de mensen daarover ook het weten onthoudt, tot het ogenblik is gekomen, waarop Hij Zelf Zich door de natuurkrachten bekend maakt. Want het weten van tijd en plaats zou een onvoorstelbare chaos onder de mensen tot gevolg hebben. Een angst en paniek, die er nauwelijks toe zou bijdragen, de positieve ontwikkeling van hun zielen te bevorderen.

Alleen brengt God de mensen bij benadering op de hoogte, om ze te wijzen op het hevige woeden van de krachten en om hen tot een juiste instelling tegenover Hem te bewegen. De mensen, door wie God het weten naar de aarde stuurt, zijn echter al zover geestelijk rijp, dat ze op de hoogte zijn van de oorsprong van alle krachten in het geestelijke rijk. En daarom kunnen ze de bekendmakingen vanuit een waar geloof in ontvangst nemen en ook vanuit een juist geloof verbreiden, wat de onderzoekende verstandsmens echter niet erkent, omdat hem als onderzoeker de oorsprong onbekend is en hij geestelijke verklaringen niet laat gelden.

En toch zullen de bekendmakingen van hen, die vooruitzien, overeenstemmen met de waarheid, wat zal worden bewezen door het tot werkelijkheid worden van datgene, wat geestelijk werd ontvangen, terwijl zij, die onderzoeken door middel van hun verstand, verrast zullen zijn, omdat ze helemaal geen aanknopingspunten hadden, waaruit ze een uitbarsting van de natuurkrachten konden afleiden. Want dit blijft voor hen verborgen, omdat de goddelijke Wil alleen diegenen opheldering verschaft, die geestelijke verbinding zoeken met de wezens, die over

alles uitsluitel kunnen geven en omdat het weten ervan, wat anders voor de mens verborgen is, alleen in het geestelijke rijk kan worden verkregen.

Amen

**De door God gewilde deelname van de mens
aan de verlossing van het geestelijke uit de vorm**

BD.2915

9 oktober 1943

Verwoesting van de vaste vorm - Begin van de ontwikkelingsgang

De wil om dienstbaar bezig te zijn bevrijdt het geestelijke uit de vaste vorm, uit de hardste materie, en ontsluit het de mogelijkheid zich positief te ontwikkelen. En dit bevrijden uit de vorm is een ontwikkelingsproces, dat steeds duidelijk aan het licht komt en dat meestal verbonden is met geweldige uitingen van de krachten der natuur, waarvan God Zich bedient om de harde materie te verwoesten.

Het geestelijke uit de eerste omhulling wordt na eindeloos lange tijd bevrijd. De vorm wordt opengebroken, zodat het geestelijke in ontelbare partikeltjes wordt verstrooid. Het blijft nog wel in dezelfde materie, die nu echter een dienende functie wordt toegewezen, of weer als materie voor nieuwe scheppingen door mensen, of ook in kleinste verkleining om plantaardige stoffen op te nemen, al naar gelang de aard van zijn hoedanigheid en de sterkte van de wil om te dienen. Dit is in zekere zin het begin van de ontwikkeling, die nu steeds weer in veranderde uiterlijke vorm plaatsvindt.

Steeds is een werk van verwoesting door God gewild, wanneer dit zich zonder menselijke inwerking afspeelt of er een verwoesting van materie wordt uitgevoerd om dingen te kunnen vormen, die een dienend doel vervullen. Het is dus eerst van Gods Wil afhankelijk, wanneer het geestelijke de weg van ontwikkeling begint. Want dit geestelijke heeft dan uit eigen beweging laten blijken, dat het dienend bezig wil zijn.

Maar het geestelijke in de vaste vorm kan ook door mensenhand en mensenwil vrij worden, door ontginning van de aarde, door opgraving van schatten, die het binnenste der aarde bevat. En ook dit gebeuren van het uiteen doen vallen of bevrijden van de materie is door God gewild. Maar steeds is voorwaarde, dat deze exploitatie het welzijn van de mensheid betreft, dat dus de opgegraven

schatten bestemd zijn om de mensen te dienen, hun levensbehoeften te dekken en dat ze dus van levensbelang zijn. Dan is de bevrijding van het geestelijke uit de vaste vorm gelijkwaardig aan de gebeurtenis van een verwoesting door natuurkrachten, door erupties, die het binnenste der aarde loswoelen en naar de oppervlakte vervoeren.

Zulke erupties zullen meestal daar plaatsvinden, waar mensenhand weinig toegang vindt. Ja, er zal door zulke erupties vaak pas een gebied ontstaan, dat door mensen bewoonbaar kan worden gemaakt, opdat het nu zich gewillig tonende geestelijke de gelegenheid wordt geboden een dienende functie te vervullen. Steeds is het geestelijke in het laatste stadium van zijn ontwikkeling - de mens - in rechtstreekse verbinding met het geestelijke, dat zijn levensweg op aarde begint. De eerste heeft het laatste nodig en daardoor geeft het dit de mogelijkheid zich positief te ontwikkelen. Meestal brengen aarderuptions de mensen in nood, die hen uitermate werkzaam laat worden. En zo zijn er vergrote mogelijkheden gegeven, dat het vrij geworden geestelijke in nieuwe vormen zijn verblijf kan nemen. Want het werk van de mensen is nodig om dingen vorm te geven, die weer een dienend doel vervullen.

Maar ook door goddelijk Willen komt het geestelijke, waarvan de omhullingen door mensenhanden niet toegankelijk zijn, tot zijn dienende bestemming. In de natuur is het steeds weer onderling dienstbaar, want overal zijn mogelijkheden geschapen door God, dat het geestelijke rijp kan worden in elke vorm, als het eenmaal de wil om te dienen te kennen heeft gegeven.

Amen

BD.3993

7 maart 1947

Het omvormen van de materie - Bezigheid - Zegen - Verlossing

De goddelijke Liefde is niet altijd herkenbaar, maar steeds aan het werk om de mensen te helpen, alsook al het geestelijke, dat nog onverlost smacht in materiële vorm. Elke verandering is een hulp en daarom moet ook de mens deelnemen aan het omvormen van wat hem als materie omgeeft, wanneer het geen dienend doel vervult. Ook uw liefde voor het onverloste komt daarin tot uitdrukking, dat u het bijstaat in geestelijke nood. En dat zult u kunnen doen, door het dienende mogelijkheden te ontsluiten.

Alles wat u omgeeft lijdt aan kwellingen, als het niet werkzaam kan zijn. Want de wil daartoe heeft het en het is steeds op grond van zijn wil ingelijfd in de vorm, die als bestemming een dienende functie heeft. Dus moet de mens ertoe bijdragen, dat het geestelijke niet wordt verhinderd te dienen, om zijn kwellingen niet te verlengen, maar het te helpen vrij te worden uit zijn vorm. Maar het denken en streven der mensen is erop gericht bezit te verkrijgen, rijkdommen te verzamelen. En bijgevolg zal hij slechts een klein deel van zijn materiële bezit naar zijn eigenlijke bestemming toevoeren, terwijl het andere, veel grotere deel van zijn bezit werkeloos blijft, omdat het niet wordt toegelaten dienend bezig te zijn.

En zo is het te begrijpen, hoe noodzakelijk een uiteenvallen van de vorm is voor dat geestelijke, dat gedurende lange tijd al in de materie was gebonden, zonder naar zijn eigenlijke bestemming te zijn gebracht. Het is begrijpelijk, dat God Zelf het geestelijke helpt, waar de hulp van de mens het laat afweten, waar zijn begeerte naar aards bezit hem ertoe aanzet materiële goederen te verzamelen, zonder rekening te houden met de eigenlijke bestemming van die goederen.

Het is te begrijpen, dat God die goederen van de mensen heeft afgenomen en Hij daardoor het zich nog in de materie bevindende vergrote mogelijkheid geeft te dienen en zich te verlossen. En tegelijkertijd oefent Hij een druk uit op de mens om aan het verlossingswerk deel te nemen, doordat Hij hem in noodsituaties terecht laat komen, die hem moeten aansporen materiële omvormingen uit te voeren, om onbruikbare materie weer bruikbaar te maken.

Aan de mens zijn ontelbare mogelijkheden gegeven, scheppend en vormend bezig te zijn in tijden, waarin elk bezit is verwoest. En deze mogelijkheden moet hij van alle kanten bekijken, opdat het hemzelf en het geestelijke in de materie tot zegen zal strekken, opdat overal levendige bedrijvigheid zal beginnen. Want dit alleen is verlossend en verhoogt de graad van rijpheid van het geestelijke, terwijl passief zijn een stilstand van de ontwikkeling van het geestelijke betekent en nooit de instemming van God zal krijgen.

Het verzamelen van aardse goederen zal alleen dan zegenrijk zijn, wanneer daaruit een vergrote bedrijvigheid ontstaat, wanneer al het erin gebonden geestelijke een werkzaamheid wordt toegestaan, die beantwoordt aan zijn bestemming, wanneer de materiële goederen zo worden gebruikt, dat het met hun aard overeenstemt.

En met dit doel moeten de mensen helpen. Want het geestelijke in de materie is meestal op de hulp van de mens aangewezen in zoverre, dat deze het de bestemming moet toewijzen, of daar nieuwe scheppingen door zijn wil en zijn

levenskracht moet laten ontstaan, waar het geestelijke de mogelijkheden om te dienen werd afgenomen.

En daarom is ijverige handenarbeid van grote zegen. Daarom zal beperkt materieel bezit steeds aanzetten om ijverig bezig te zijn en zal dit zowel voor het geestelijke in de materie alsook voor de mens zelf uiterst gunstig zijn, want het verlossingsproces van al het geestelijke kan alleen maar verdergaan, als het een dienen mogelijk wordt gemaakt en het daardoor de uiterlijke vorm steeds weer kan overwinnen, tot het als mens zelf dienende werkzaamheden kan verrichten en zich daardoor definitief kan verlossen.

Amen

BD.7065

13 maart 1958

Verlossing van het gekluisterde in de omgeving

U allen zult tot verlossing van het geestelijke kunnen bijdragen, als uw liefde maar alles omvat, wat nog in onvrijheid en daarom in een ongelukzalige toestand verblijft. De liefde is het enige verlossingsmiddel. Want de liefde is een versperring, die u opricht tegen de tegenstander, die hem zijn werkzaam zijn belet.

Wanneer u denkt aan het ongelukkige gekluisterde geestelijke, dat het nog aan de tegenstander toebehoort; wanneer u het zult willen helpen en u uw kracht inzet om het te bevrijden, dan doet u waarlijk een verlossingswerk van de grootste betekenis. Want de positieve ontwikkeling wordt voor dit geestelijke vergemakkelijkt. Het is in staat zich sneller aan de wetten van de goddelijke ordening aan te passen en kan de uiterlijke vorm ook gemakkelijker openbreken en sneller in nieuwe andere vormen worden ingebed, zodat het vlugger rijp wordt.

En deze verlossing van het gekluisterde geestelijke brengt u mensen tot stand door die bezigheid, die u onder de zegen van God bewust in liefde verricht, zij het door het scheppen van materiële dingen, die een dienend doel vervullen, of ook door het te helpen dienstbaar te zijn, als de wil u maar steeds aanzet dit gebonden geestelijke te helpen vooruit te gaan. Elke arbeid zal dan, buiten zijn eigenlijke doel, ook een geestelijke uitwerking hebben, die u weliswaar niet ziet, maar die ontegenzeggelijk voor het gebonden geestelijke weldadig is en ook uzelf in een sfeer buiten de normale levenssfeer verplaatst, dat het geestelijke in de

materie en ook in de wereld van de natuur zich bij u aansluit en u dus zelf uitstralingen afgeeft en bijgevolg uw nabijheid al verzachtend werkt op het nog gekluisterde geestelijke.

U zult het mogen geloven, dat u al geweldige verlossingsarbeid verricht, wanneer u alles om u heen met liefdevolle gedachten omvat. Echter niet met een liefde, die wil bezitten, maar met medelijdende, gelukkig makende liefde, die wil helpen en die alles beziet, wat u in het dagelijkse leven dient. Het in de materie gekluisterde geestelijke ervaart deze liefde en het is steeds meer bereid u te dienen. En dat is al het begin van het opgeven van de weerstand.

U zelf leeft dan echter een bewust leven. Bewust van uw eigen taak en ook bewust van de toestand van alle schepselen en alle geschapen dingen. En als u zelf dus in het stadium van een dergelijke liefde bent binnengegaan, die alles omvat - ook de zogenaamde dode materie - dan zal het voor u ook gemakkelijk zijn in uzelf de terechte ordening tot stand te brengen, omdat de liefde dan de kracht is, die het ook volbrengt, de substanties die nog tegen God gericht zijn te verzachten en hen te helpen geestelijk te worden.

U zult dus als het ware een strijd moeten voeren tegen hem, die deze substanties nog in zijn macht heeft. Maar tegen deze zult u alleen maar kunnen strijden met de wapens van de liefde. Het is een onomstotelijke wet, dat de tegenstander van God alleen door de liefde zijn aandeel kan worden ontworsteld.

En wanneer u nu weet, dat zelfs het in de materie gekluisterde geestelijke voor de kracht van uw liefde bezwijkt, dat het contact zoekt met u en in uw handen als het ware zijn weerstand opgeeft, dat het door uw wil zich zal laten omvormen om nu ook te kunnen dienen, dan zal het u ook niet moeilijk vallen te geloven, dat u dezelfde omvorming ook in u tot stand zult kunnen brengen door de liefde. Dat u in de liefde een zo doeltreffend wapen hebt tegen de vijand van uw ziel, dat deze steeds minder invloed krijgt op die geestelijke substanties, die nog als ongeordend in uw lichamelijke omhulsel aanwezig zijn.

De liefde kan alles bereiken. De liefde neemt ook pijn en smart op zich, wanneer ze daardoor een reddingswerk kan volbrengen. En deze onbaatzuchtige liefde zult u mensen moeten opbrengen. Want aan deze liefde kan de tegenstander geen weerstand meer bieden. Hij zal dan de plaats mijden, waar hem steeds maar alleen de liefde tegemoet treedt, omdat daar zijn macht is gebroken. Maar dat betekent in de eerste plaats, dat u uzelf zult moeten vormen tot liefde. Dan pas is ook de kracht in u, zelf verlossend bezig te zijn.

En alles heeft bijstand nodig, zowel uw medemensen alsook de scheppingswerken die u omgeven, zij het de materie, de planten of de dieren. Dit

alles kan bij het rijp worden van hun zielensubstanties worden geholpen door u, die als ik-bewust wezen in het laatste stadium van ontwikkeling bent.

Straalt u veel liefde uit, dan wordt ook datgene, wat zich in uw omgeving bevindt, door deze liefde geraakt en aangezet zijn weerstand te verzwakken. Het voelt de uitstraling van uw liefde als weldadig aan en het gaat als het ware uw wil binnen om dienend zijn taak te vervullen, zoals het echter ook elke liefdeloze straling ondergaat en verhardt en dit dan als zodanig te kennen geeft door abnormale ontwikkeling, door boosaardigheid of een ongunstige invloed op zijn omgeving.

Wat zou u mensen allemaal kunnen bereiken, wanneer liefde uw hele wezen bepaalde om te denken en te handelen. En er zouden zich ook waarlijk geen ongeordende toestanden in en bij uzelf doen gevoelen, omdat uw liefde u ook voortdurend de stroom van Kracht uit God zou verzekeren en deze waarlijk alles tot stand brengt, dus ook in staat is ordening te scheppen op een manier, die al het nog onrijpe geestelijke gewillig aan zich onderwerpt.

Met geweld zult u niets bereiken, maar met liefde alles. En bijgevolg zult u gezond kunnen worden naar ziel en lichaam, wanneer u probeert in liefde met alles in de juiste ordening te komen. Dan zal de liefde alles veranderen, wat zich tevoren uitte als tegen God gericht. Op grond van de liefde zal de ziel van alle omhullingen verlost worden. En ook het lichaam zal ophouden in strijd met God actief te zijn, omdat de liefde nu de tegenstander elke toegang belet, omdat waar de liefde is, zijn werkzaam zijn nu onmogelijk is geworden.

Amen

Het voortijdig verwoesten van de vaste vorm en zijn gevolgen

BD.1508

6 juli 1940

Crisis - Gewelddadig voortijdig beëindigen - Natuurcatastrofe

De mensheid gaat een crisis tegemoet, die zorgwekkend is. Want er bestaat het grootste gevaar, als ze niet als zodanig wordt onderkend en het hoofd wordt geboden. Slechts zeer weinig mensen kunnen zich indenken, hoe ontzaglijk de uitwerking is van het geestelijk lage niveau, ook op de vormgeving van het aardoppervlak.

Het is onbegrijpelijk, zolang de mens niet weet welke taken ook de hele natuur heeft in het positieve ontwikkelingsproces van al het geestelijke. Elk wezen moet uit God kracht ontvangen. Dus wordt deze kracht ook in alles geleid, wat als scheppingswerk voor de mensen zichtbaar is. Dit is in eerste instantie alleen al nodig voor het behoud van datgene, wat God heeft geschapen. Maar de eigenlijke taak is, dat het geestelijke zich verenigt en dus door de vermeerdering in zich een hogere graad van rijpheid bereikt.

Deze aaneensluiting gebeurt op een natuurlijke wijze. Dat wil zeggen de goddelijke Wil bepaalt dat de afzonderlijke wezenlijkheden zich met andere moeten verbinden, doordat Hij al Zijn scheppingen hun bestemming heeft toegewezen, die nu ook moet worden nagekomen, omdat de wezenlijkheden gedwongen zijn datgene te doen, wat God hun als taak heeft gesteld. Maar het stadium van de vrije wil is voor deze, zich nog in gekluisterde toestand bevindende wezens, een groot gevaar in zoverre, dat de mensen hun wil kunnen gebruiken op een manier die God tegenwerkt en dat ze nu de gebonden wezens in grote nood brengen, doordat ze de nog niet voltooide gang in een vorm voortijdig beëindigen. Ze bevrijden dus het wezen wel uit de vorm van dat ogenblik, maar dit heeft nog niet de graad van rijpheid bereikt, die vereist is voor de volgende vorm.

Dus is het nu niet gebonden geestelijke in zekere zin ontheven van zijn werk, dat het voorheen moest verrichten. Het kan de volgende vorm nog niet bewonen en moet dus gedwongen werkeloos zijn, wat voor het wezen een pijnlijke toestand is. Want nu is zijn ontwikkelingsgang geremd. Er is een stilstand ontstaan, die het wezen eigenmachtig niet kan opheffen.

Het moet nu ontzettend worstelen om weer in een nieuwe vorm te worden ingelijfd. En dit worstelen geschiedt op een manier, dat het dat wezenlijke, dat zich nog in de vorm bevindt, geweldig in het nauw brengt, dat wil zeggen het aanzet om vlugger te werken. Het niet gebonden geestelijke brengt dus zijn drang om te werken over op het nog gekluisterde geestelijke en dit is nu buitengewoon actief, wat op onnatuurlijke wijze, dat wil zeggen in vergroot werkzaam zijn, tot uitdrukking komt.

Dit is dus schijnbaar een onregelmatigheid, een afwijken of een verandering van de bestaande natuurwetten. Maar het is toch in overeenstemming met de goddelijke Wil, daar de verkeerde wil van de mens er zelf de aanleiding toe is en de dus in hun ontwikkelingsgang gehinderde wezenlijkheden de terechte compensatie moet worden toegekend. Maar de uitwerking van deze vergrote werkzaamheid zal voor de mens weer voelbaar zijn en wel op een manier, die hem minder bevalt.

Wat oorspronkelijk was bestemd de geestelijke wezenheden lang verblijf te verlenen, zal nu door de vergrote werkzaamheid op ongewone tijd het geestelijke in zich vrijgeven. Natuurverschijnselen, die in zekere zin in strijd zijn met de wet, zullen dus buitengewone gevolgen hebben. Dit zijn de catastrofes, die in de natuur zijn veroorzaakt, die weliswaar niet rechtstreeks van de wil van de mens afhangen, maar indirect toch de gevolgen zijn van de verkeerde wil.

Als nu de geestestoestand van de mensen zo laag is, dat ze geen enkele verbinding hebben met God, dat ze noch hun taak op aarde inzien, noch de zin en het doel van de schepping onderkennen, noch de positieve ontwikkelingsgang van alle wezenlijkheden en hun eigen eindeloos lange weg over de aarde beseffen, dan schrikken ze er ook niet voor terug eigenmachtig in te grijpen in deze schepping, die een andere zin heeft dan de uitbuiting door mensenhands. En dit ingrijpen, dat ontzettende uitwerkingen heeft, juist op die vroegtijdig vrij wordende wezens, heeft nu onafwendbare gevolgen, die redelijkerwijs weer door de mensen moeten worden gedragen, ofschoon het hun niet begrijpelijk wil voorkomen, dat zij de eigenlijke oorzaak zijn van die verwoestende catastrofes, juist door hun verkeerde wil, die tegen God is gericht.

En de aarde heeft nu een dergelijke gewelddadige vrijwording van het geestelijke te verwachten. En door de handelwijze van de mensheid wordt dit proces versneld. Het gewelddadig vrij geworden geestelijke dringt aan tot steeds meer levendige bedrijvigheid, zowel aan de buitenkant van de aarde alsook aan de binnenkant. En deze activiteiten worden niet door God geremd, daar de mens zelf onrechtmatig heeft ingegrepen en dus een door God aan het wezen in liefde verleende belichaming beëindigde tegen Gods Wil.

Al het geestelijke, dat onrechtvaardigheid heeft te verduren, mag zich recht verschaffen. Dus zijn de catastrofes, ofschoon helemaal in strijd schijnend met de natuurwet, in overeenstemming met Zijn Wil. Ze moeten dus als door God gezonden worden erkend en beoordeeld. Doch de mensen, die leven volgens Gods Wil, die hun wil aan de goddelijke Wil onderwerpen en dus goed onderricht zijn door Gods Liefde, Almacht en Wijsheid, kunnen elke zending van boven kalm onder ogen zien.

Al betekent de catastrofe hun lichamelijke einde, ze zullen op aarde niets verliezen, maar Gods heerlijkheden worden voor hen zichtbaar en ze zullen hun Schepper lof en dank zingen tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.2313

24 en 25 april 1942

Voortijdige verwoestingen en de gevolgen

Voor elke materie is, voor het rijp worden van het geestelijke dat ze in zich draagt, een bepaalde tijd van haar bestaan gesteld, die door het geestelijke zelf niet naar believen kan worden verkort. Alleen de wil van de mens staat het vrij, het geestelijke vrij te maken van de materie, oftewel de tijdsduur van zijn verblijf naar believen te verkorten. Want de taak van de mens is de materie om te vormen en steeds weer nieuwe dingen te scheppen, die weer verblijfplaats van het geestelijke worden.

Dus is het in zekere zin aan de vrije wil van de mens overgelaten, hoe lang het geestelijke in een bepaalde vorm mag verblijven. En steeds weer zal deze wil ook de Wil van God zijn, als het werk van de mens de omvorming van de materie betreft en zolang het doel van zulke nieuwgeschapen vormen weer een dienen is. Alles, wat door menselijke wil uit de materie tot stand wordt gebracht, moet weer dienen tot welzijn van de mensheid. Dan stemt de tijdsduur van het uiterlijke omhulsel van het geestelijke helemaal overeen met de Wil van God.

Maar wordt door de menselijke wil een uiterlijke vorm te vroeg opgelost en wordt aan het werk, dat nieuw moet ontstaan, geen dienende taak gesteld, dan is dit een ingreep in de goddelijke ordening. De ontwikkelingsgang van het geestelijke wordt onderbroken of het geestelijke wordt tot een bezigheid gedwongen, die geen enkel schepsel op aarde ten goede komt. Het geestelijke wordt door mensenhand verhinderd om door dienen rijp te worden.

Tegelijkertijd matigt de mens zich echter aan, scheppingen voortijdig te verwoesten en ervoor te zorgen, dat daardoor het geestelijke in deze scheppingen vrij komt, wat op het gehele geestelijke leven een ongewoon nadelige uitwerking heeft. Want het geestelijke voelt erg goed, dat het nog niet de vereiste rijpheid heeft voor zijn volgende belichaming op aarde. En het probeert daarom zich op de mensen af te reageren, wat geen gunstige invloed voor dezen betekent.

Het geestelijke kan niet eerder een nieuwe vorm bewonen, dan tot de oude vorm totaal is overwonnen. Bijgevolg wordt zeer veel geestelijks in de komende tijd vrij van zijn uiterlijke omhulsel en kan het de mensen zo lang in het nauw brengen, tot zijn tijd voorbij is en het nu de nieuwe vorm tot verblijfplaats kan nemen.

Het nog onrijpe geestelijke, wiens ontwikkelingsgang werd onderbroken door voortijdige verwoesting van de materie, waarvan de reden de liefdeloosheid van

de mensen is, gebruikt zijn vrijheid op een manier, die de mensen niet tot voordeel strekt. Het houdt zich nog zo lang in de verwoeste materie op, als er zich nog niet verwoeste delen in bevinden en het wacht op zijn nieuwe omvorming.

Maar waar het materiaal onbruikbaar is geworden, daar zoekt het geestelijke zich een andere verblijfplaats. Het brengt vooreerst de mensen in het nauw, al naar gelang hun verlangen naar bezit groot was. En wel stelt het zich aan deze mensen steeds weer voor als datgene, wat de mens heeft verloren, en tracht het diens begeerte op te roepen en de wil aan te sporen hetzelfde te laten ontstaan, om zich daarin weer te kunnen belichamen.

En dit betekent voor de mensen vaak een smartelijke toestand, omdat hem daartoe de mogelijkheid ontbreekt. En deze smartelijke toestand is het zich uiten van dat onrijpe geestelijke, dat zich voor zijn onderbroken ontwikkeling op de mens wil wreken.

Maar zodra de mens zijn gehele kracht inschakelt om zich van deze verwoeste materie te ontdoen, houdt ook het lastig vallen van de kant van het geestelijke op, zoals al met al de gehele instelling van de mens tegenover de materie maatgevend is, hoe lang het geestelijke zich in diens nabijheid ophoudt en hem bedreigt. Hoe groter het verlangen was en nog is naar de materie, des te grotere invloed heeft het geestelijke en des te meer gebruikt het zijn invloed om het verlangen van de mens nog te vergroten.

Waar het niet door menselijk werk mogelijk is, dingen te laten ontstaan die dit geestelijke weer in zich bevatten, brengt het andere scheppingen in het nauw. Het probeert zich ermee te verbinden en hun bezigheid te beïnvloeden, wat zich uit in verschijnselen, die van het natuurlijke afwijken, dus in onregelmatigheden, die in het bijzonder in de plantenwereld aan het licht komen. De onrijpe wezens grijpen verstorend in de goddelijke ordening in, zonder door God gehinderd te worden, opdat de mensen inzien, dat elk werk van verwoesting, elke voortijdige vernietiging uit onedele motieven, ook weer een verstorende of in strijd met de wet zijnde uitwerking heeft.

Het geestelijke, dat voortijdig vrij wordt, is niet krachteloos en kan in vrije toestand steeds het geestelijke, dat op gelijke of hogere trap van ontwikkeling staat, in het nauw brengen of beïnvloeden. En het gebruikt zijn vrijheid op een manier, dat het zich bij dit geestelijke aansluit en er als het ware samen werkzaam mee wil zijn. Dus nu willen twee intelligenties zich door één scheppingswerk uiten. Het zijn weliswaar steeds alleen maar pogingen, want het geestelijke in de vorm verweert zich er tegen, maar toch wordt het enige tijd in zijn regelmaat gestoord. En dit heeft afwijkingen tot gevolg, die weliswaar geen

verstreckende gevolgen hebben, maar die toch merkbaar zijn. Want God laat het geestelijke op deze manier wel een compensatie zoeken en vinden, maar beschermt de andere scheppingswerken tegen belangrijke veranderingen door zulke wezenlijkheden, die nog helemaal onrijp zijn.

Alleen moeten de mensen daaraan herkennen, dat elk vergrijp tegen de goddelijke ordening zich weer zo doet gevoelen, dat de goddelijke ordening omver wordt gegooid. En dat tot nadeel van de mensen, ofwel door vertraagde groei in de plantenwereld of misoogsten, of ook invloeden door slecht weer, die eveneens vaak het zich afreageren van zulke vrij geworden geestelijke wezens in de natuur, in de wolken of in de lucht zijn.

Zeer vaak is de oorzaak de menselijke wil zelf, die scheppingswerken voortijdig verwoest en daardoor zelf de plantenwereld ongunstig beïnvloedt. Want het vrij geworden geestelijke blijft niet werkeloos, maar zoekt nieuwe omvormingen en een nieuw werkterrein, ook wanneer het daar nog niet de benodigde toestand van rijpheid voor heeft, tot het een bij zijn toestand van rijpheid passende omhulling heeft gevonden en zijn ontwikkelingsgang kan voortzetten.

Amen

BD.3300

20 oktober 1944

Vernietiging der scheppingswerken en zijn gevolgen

Alles, wat zichtbaar is voor jullie ogen, getuigt van de liefde Gods; het is ontstaan, om de gevallen wezens te helpen, om ze uit hun gevallen toestand weer omhoog te leiden, en daarom kan ieder scheppingswerk beschouwd worden als een uitvloeisel van de goddelijke liefde en moet het dus ook zo geacht en gewaardeerd worden. Niets mag moedwillig vernietigd worden, wat God liet ontstaan, omdat dan de bestemming ervan, de vervulling van het doel, verhinderd wordt. En ook mag niet een mensenwerk te niet gedaan worden, wat eveneens een bestemming heeft toegewezen gekregen - de bestemming dienend werkzaam te zijn.

Want aan ieder scheppingswerk, dat door Gods wil is ontstaan, is deze bestemming toegewezen, omdat het anders de hogere ontwikkeling van het wezenlijke niet zou kunnen bevorderen. En evenzo zijn de door de mens ontstane scheppingen, al naar hun bestemming, op waarde te schatten. Zodra ze dezelfde opgave hebben, weer tot nut te zijn, zodra ze op de een of andere wijze de

medemens of ook andere scheppingen dienen, dragen zij ook bij tot de verdere ontwikkeling van het wezenlijke en vervullen zij hun doel.

De vernietiging van zulke scheppingen betekent een onderbreking van de ontwikkelingsgang van het geestelijke en kan nooit voor God gerechtvaardigd worden - zoals trouwens elke vernietiging der materie als beweegreden de liefde hebben moet, om voor God gerechtvaardigd te zijn - indien dus een vernietiging plaatsvindt, om nuttige dingen te scheppen, die heilzaam voor de mensen zijn, die een dienend doel vervullen, dan is deze vernietiging gegrond op naastenliefde. Elke andere vernietiging is echter een vergrijp, een vergrijp jegens de naaste en jegens God, Die door Zijn macht dingen liet ontstaan, die waarachtig een ander doel hebben, dan ten prooi te vallen aan de vernietigingsdrang der mensen. En deze misdaad wreekt zich zwaar.

Wat aan materie vernietigd wordt, gedreven door haat en liefdeloosheid van de mensen jegens elkaar, dat moeten de mensen ook goedmaken, zowel zuiver materieel, omdat voor hen dingen verloren gaan, die tegenover hen hun doel om te dienen vervullen, als ook geestelijk, en dit laatste op een bijzonder pijnlijke wijze.

Want er is iets geestelijks vrij geworden, tegen zijn wil en voortijdig, en dit geestelijke belaagt al de wezens in zijn omgeving, maar in het bijzonder de mensen, doordat het zijn ziel voortdurend voor ogen staat, d.w.z.: voortdurend zijn gedachten zich bezighouden met de verloren dingen en dat dit buitengewoon schadelijk is voor de ziel, omdat zij daardoor geremd wordt in haar ontwikkeling. Ze wordt belemmerd in het geestelijk streven, haar zintuigen worden steeds op het materiële gericht en zo kunnen de scheppingen voor een mens tot een stille kwelling worden, wanneer ze hem ontbreken, wanneer ze ten prooi vallen aan de vernietigingsdrang van de mens.

Iedere schepping, die het werk is van God of van de mens, die maar opbouwend werkzaam wil zijn, moet worden geacht. Het vernietigende principe echter toont zich in het werkzaam zijn van Gods tegenstander. En deze woedt momenteel in de wereld. Hij zet de mensen aan tot Godweerstrevend handelen tegen Zijn scheppingen, hij heeft in de mens de vernietigingsdrang gewekt, omdat ze zonder enige liefde zijn en de zin en het doel van de schepping niet meer inzien.

En dit zal kwalijke gevolgen hebben, want tegenover dit vernietigingswerk van de mensen, onder invloed van de macht van het kwaad, zal God een vernietigingswerk plaatsen, dat veel groter is, evenwel slechts gebaseerd is op Gods liefde. Hij zal het geestelijke dat gewillig is de gang over de aarde op dienende wijze te gaan, bevrijden uit de eindeloos lange gevangenschap. Hij zal de vaste materie lossen maken, opdat de menselijke vernietigingsdrang een halt

toegeroepen wordt en de mensen leren de aardse scheppingen zo te zien, als wat ze zijn, als middel tot ontwikkeling, zodra ze hun dienende functies kunnen uitoefenen.

Deze goddelijke vernietigingsdaad zal de mensen nog veel zwaarder treffen, maar dit is nodig, opdat zij weer naar het juiste denken worden teruggevoerd, opdat ze ieder scheppingswerk achten en waarderen, opdat ze hiervan de bestemming inzien en weer opbouwend werkzaam zijn. Want alleen dit is goddelijke ordening, dat al wat is, naar omhoog schrijdt en dat ook ieder menselijk scheppingswerk een geestelijke ontwikkeling waarborgt, zodra het zijn doel om te dienen vervult, zodra het uit de wil van de mens om te helpen, voortgekomen is.

Amen

BD.4965

10 september 1950

De wil van de tegenstander van God om te vernietigen - Het gekluisterde geestelijke - Mens

Alles, wat in de wereld onbestendig is, is het aandeel van Mijn tegenstander. Dat wil zeggen elke materie bevat onvolkomen - dus nog aan Mij weerstrevend - geestelijks, dat Mijn tegenstander Mij eens afhandig heeft gemaakt. De materiële schepping is door Mijn Wil ontstaan en hij heeft er geen macht over. En toch behoort deze wereld hem toe, want hij kan zich erop beroemen, dat het in de materie gekluisterde geestelijke het product is van zijn wil.

Maar Mijn Wil heeft de materiële schepping laten ontstaan, om het geestelijke aan de macht van zijn verwekker te onttrekken. En nooit meer kan hij het werk van Mijn Liefde en Erbarmen vernietigen, wat zijn voortdurende streven is. Hij zou wel graag het geestelijke willen bevrijden uit de gekluisterde toestand, waarin Ik het heb overgeplaatst met het doel dat het gelukzalig zal worden. Want als vrij wezen zoekt het nooit zijn weg omhoog, maar gaat het steeds verder richting de afgrond onder de macht van Mijn tegenstander. Daarom onttrok Ik dus hem de macht over dit geestelijke en schiep vormen, die hij niet kan verwoesten, omdat ze Mijn onveranderlijke Wil zijn.

Over het nog in de materie gekluisterde heeft Mijn tegenstander dus geen macht. Maar des te meer probeert hij ze te gebruiken bij de laatste materiële vorm, die het geestelijke bevat: bij de mens in het stadium van de vrije wil. Ook hem kan

hij niet dwingen om hen onderworpen te zijn, maar hij kan hem op elke manier verleiden en hem ertoe proberen te brengen, ook materiële scheppingen met kwade opzet te verwoesten. Dus bedient hij zich van de mens om zijn wil toch uit te voeren: verwoesting van de materie. Maar het staat de mens vrij zijn wil te vervullen of hem weerstand te bieden.

Om hem nu te winnen voor zijn schandalige plannen, houdt Mijn tegenstander hem datgene verlokkelijk voor ogen, wat hij zelf graag zou willen verwoesten. Hij tracht in de mens de begeerte naar de materie op te wekken of te vergroten, om daardoor ook driften en neigingen in hem uit te lokken, die voor de verwoesting van de materie niet terugschrikken, om zichzelf rijk te maken en goederen te verzamelen, waarvan dan het eigenlijke doel wordt afgenomen, om zich door dienstbaar te zijn te verlossen, omdat de mens zelf het geestelijke daarin verhindert te dienen.

Wat dus de vijand niet kan verwoesten, wil hij hinderen bij de positieve ontwikkeling. Hij probeert het onbestendige bestendigheid te geven, als het niet bereikbaar is voor zijn wil om te verwoesten. En de mens zelf gehoorzaamt hem maar al te graag, zolang de materie hem lokt en hij ze voortdurend tracht te vermeerderen.

Lukt het Mijn tegenstander, de mensen te verleiden vernielend bezig te zijn, dan houdt het voortijdig vrij geworden geestelijke lelijk huis in een mate, dat de ordening omver wordt gestoten, dat er dus een chaos is, die ook de mensen treft, die zich aan de invloed van Mijn tegenstander willen onttrekken. Want de onzuivere geestelijke wezens richten overal onheil aan, wat steeds op aansporing van Mijn tegenstander gebeurt, die nu weer zijn invloed uitoefent op het vrij geworden geestelijke. Daarom wordt het weer gebonden door Mijn Wil.

Voortkomend uit de drang tot zelfbehoud van ieder afzonderlijk, verschaffen zich mensen, van wie materiële goederen worden verwoest, steeds weer werken van dienende bestemming, waarin het uit de materie gevluchte weer wordt gebonden met het doel verder rijp te worden.

En deze werken dienen dan des te ijveriger, omdat het geestelijke erin de weldaad bespeurt, weer te zijn ingeschakeld in het ontwikkelingsproces, dat het onvrijwillig moest afbreken. Het voelt de weldaad aan van de ordening, die aan al Mijn werken ten grondslag ligt, vergeleken met het in strijd met de wet werkzaam zijn van Mijn tegenstander, aan wie het wel is onderworpen in vrije toestand, maar die het toch niet gelukkig maakt.

De mens kan krachtens zijn vrije wil en Mijn genade, die hem ter beschikking staat, de tegenstander weerstand bieden en er veel toe bijdragen, dat ook de

moet worden gebracht wat de mensen tot zegen strekt. Dan is ook de daad van de mensen door God gezegend. En dan is als het ware het doel van die scheppingen vervuld en het geestelijke betreft nu alleen maar nieuwe uiterlijke vormen om verder opwaarts te klimmen. Want alleen door dienen, al is het ook onder de wet van gebonden wil, kan het geestelijke zich positief ontwikkelen, om welke reden het ook een vergrijp tegen de goddelijke ordening is, wanneer door oppotten van aardse goederen deze verhinderd worden te dienen. Dan is het geestelijke wel gebonden, maar het dienen in de scheppingswerken wordt het ontzegd wanneer aardse dingen onbenut blijven liggen, wanneer schatten worden verzameld die niet naar hun eigenlijke bestemming worden gevoerd.

Voor het geestelijke is steeds alleen het dienen verlossend. En daarom zal ook elke bezigheid van de mensen door God gezegend zijn, die het geestelijke helpt om te dienen. Die dus zulke dingen zal laten ontstaan die de medemens dienen, die aan een nuttig doel beantwoorden en dus ook in gebruik worden genomen, omdat het oppotten van zulke dingen de ontwikkelingsgang verlengt. Omdat het de positieve ontwikkeling van het geestelijke uitstelt en het onnodige kwellingen bereidt en ook een nog onrijpe geestestoestand laat zien van de mens, die er genoeg in scheidt aardse schatten op te potten.

Het gekluisterde geestelijke ervaart het als weldadig, wanneer het zich in een sfeer ophoudt, waar de goddelijke ordening in acht wordt genomen. Want zodra het wordt toegelaten dienstbaar te zijn, houden ook de kwellingen op, die het geestelijke ondergaat in het onvrij zijn. En evenzo neemt ook de weerstand af. En de tegenwoordige uiterlijke vorm zal steeds minder kluister betekenen, tot die mag worden opengebroke door het geestelijke, dat nu door het dienen weer een graad van rijpheid heeft bereikt, die een nieuwe, minder vaste uiterlijke vorm toestaat.

Al het geestelijke in de materie moet zich door dienen verlossen. En u mensen zult ertoe moeten bijdragen, dat het de gelegenheid wordt geboden.

Wát u ook tot stand brengt door de u door God verleende bekwaamheid, u zult altijd alleen daarop bedacht moeten zijn, dat het de medemens van dienst is. U zult u voor kwaadwillige verwoestingen in acht moeten nemen. U zult niet voortijdig één of ander scheppingswerk mogen verhinderen zijn doel te vervullen. Want u onderbreekt daardoor de ontwikkelingsgang van het geestelijke en al naar gelang de motieven die u tot uw handelen aanzetten, hebben zulke vernielingen een ongunstige uitwerking, ook op u mensen zelf. Want wat niet overeenstemt met de wet van de goddelijke ordening, heeft ook een dienovereenkomstige uitwerking. En de wet van de goddelijke ordening voor de mens zal altijd luiden: Dienen in liefde. Dus ook de medemens beschermen, dat hij niet aan het woeden van het vrij geworden geestelijke ten offer valt. Want ook

dit komt het recht toe zich te verweren, wanneer het in strijd met de wet in zijn ontwikkelingsgang wordt gestoord.

Amen

BD.1011

19 juli 1939

Uitvindingen - Natuurkrachten - Geloven - Natuurmachten

In het tijdperk van de moderne techniek zullen de natuurmachten zich in het bijzonder merkbaar uiten. Want het gaat erom de mens het bewijs te leveren, dat al het aardse kunnen en weten niets waard is wanneer de Wil van God niet wordt geacht. Hoe meer de mens van zichzelf en zijn kunnen overtuigd is, des te eerder betwist hij de goddelijke Kracht en zijn eigen afhankelijkheid ervan. En des te noodzakelijker is het, dat de goddelijke Kracht zich uit. De ontwikkelingsgang van de mens brengt velerlei voorzieningen met zich mee, waaraan de goddelijke Schepper Zijn Zegen geeft als ze tot ontwikkeling komen ten bate van de gehele mensheid. En alle geest die in technische uitvindingen tot uitdrukking komt, probeert gunstig op de mens in te werken om haar het streven opwaarts te gaan te verlichten en stelt zich zo dus in zekere zin in dienst van de mensheid.

Doch ondoorgrondelijke krachten zijn het, die daar een halt toeroepen waar de mens arrogant wordt. En juist deze krachten doen zich gevoelen in onvoorzien losbarstende natuurrampen, om het even van welke aard.

Overal, waar de mens gelooft onmiskenbare bewijzen te hebben gevonden, zich één of andere natuurkracht ten nutte te kunnen maken en ze te kunnen verbannen, en dit uit eigen kracht, komt er een natuurkracht tevoorschijn, waar niet op gerekend is, en maakt de tot nu toe geldende ervaring ongegrond.

De mens is door God het vermogen gegeven zich de Kracht uit God ten nutte te maken, echter steeds in dezelfde verhouding zoals hij zich zelf tegenover God instelt. En die in alle natuurkracht God Zelf herkent, die in zekere zin met God begint aan elke arbeid die het welzijn van de mensheid betreft en betrekking heeft op uitvindingen van allerlei aard, zal op onverwachte successen kunnen bogen.

Diens onderzoeken en pogen zal met succes bekroond zijn en de goddelijke Kracht zal als het ware in zulke uitvindingen overgaan, terwijl hij die gelooft uit zichzelf te scheppen en de zich van zijn buitengewone kracht bewuste mens, ook wel de Kracht uit God opvraagt, deze hem ook niet onthouden wordt, maar hij

neemt ze in zekere zin onrechtmatig in bezit, omdat hij zich aanmatigt de Goddelijkheid uit te schakelen en zich dus niet onder de goddelijke Wil plaatst.

Daar zal zich spoedig een tegenstroming doen gevoelen. Hindernis na hindernis zullen hem, die zonder goddelijke bijstand werkt, dus de weg versperren. En hij zal ze niet de baas worden, daar hij zich op zichzelf verlaat en geen hulp voor zichzelf vraagt. En deze hindernissen zullen wederom aan natuurmachten zijn toe te schrijven, omdat alles, wat tegen de goddelijke ordening in handelt, in zekere zin ook de gevolgen ervan moet dragen.

En zo wordt, ondanks menigvuldige overwinning van technische moeilijkheden, de mens steeds achterhaald, zolang hij in het heersen der natuurelementen geen bewijs ziet, dat alle krachten in de natuur onderworpen zijn aan een Heer en Schepper en dat bijgevolg zijn inspanning pas succes zal hebben, wanneer hij zich eveneens voegt naar de goddelijke ordening en hij alleen maar genegen is te verwezenlijken wat overeenstemt met Gods Wil.

Amen

BD.737

8 januari 1939

Natuurwetten - Verandering en rooibouw op de aarde (1)

In de zichtbare wereld zijn alle wetten in de natuur door de Schepper zo gegeven, dat het geringste handelen dat er mee in strijd is, een eveneens zichtbare verwoesting van het geschapene teweegbrengt. En daarom moet de goddelijke Wil en Zijn Almacht werkzaam blijven om het bestaande te behouden. Er kan dus niet willekeurig een wezen - uit de geestelijke dan wel aardse wereld - een verandering van het natuurgebeuren bewerkstellingen, die niet overeenstemt met de Wil van de Schepper. Zo zal ook de mens nooit op de één of andere manier kunnen inwerken op de natuurwetten en zijn streven om deze zelf omver te werpen zou tevergeefs zijn.

Veel mogelijkheden komen de mens echter toe, zich meewerkend in de Wil van God bezig te houden en zo als het ware deel te nemen aan de vorming of hervorming van het aardoppervlak, dus in zekere zin ook al scheppend bezig te zijn op aarde. Maar dan moet ook steeds de wil van de mens zich onder de goddelijke Wil plaatsen, willen de tot stand gebrachte werken blijven bestaan. Alle handelingen van de mens moeten zich aan de natuurwetten aanpassen, daar

een buiten beschouwing laten ervan een onmiddellijke verwoesting tot gevolg kan hebben, of ook een langzaam verval van het geheel.

Waar de natuurkrachten, die overeenstemmen met de Wil van God, zich bij het aardse werkzaam zijn als bevorderlijk bewijzen, daar zal ook al het scheppen van de mensen gunstig beïnvloed zijn. Dat wil zeggen de mens verricht daar dan alleen wat de Wil van de eeuwige Godheid is, al wil hij het ook schijnbaar zelf. Al het werkzaam zijn daarentegen, dat niet door God is gewild, zijnde indruisend tegen de natuurwetten, zal alleen mislukkingen opleveren.

Vaak doen de gevolgen zich weliswaar niet dadelijk gevoelen - en dat laat de mens tot de verkeerde conclusie komen, dat hij kan handelen naar eigen goeddunken - toch zijn dan de schadelijke gevolgen voor de mensheid veel omvangrijker, maar voor de verblinde mens vaak ook dan nog geen bewijs van zijn verkeerd handelen en denken. Zo zal ook de grondroof, in en op de aarde, zich op een angstaanjagende manier bij de mensen uitwerken, als deze afmetingen aanneemt, die niet stroken met de Wil van God.

Amen

BD.738

8 januari 1939

Natuurwetten - Verandering en roofbouw op de aarde (2)

In het vervolg zal wel alle herstructurering bevorderd worden en men zal proberen de consequenties te trekken, wanneer alle schade die ontstaat als onafwendbaar voor het primaire levensbelang wordt voorgesteld, toch zal dit slechts zolang mogelijk zijn, tot de meest ernstige gevolgen zich zullen vertonen, die voor de mensen een levensbedreigende uitwerking hebben. Want het kleinere kwaad is het gebrek, maar dit te willen verhelpen met het in gevaar brengen van eigen leven, is tegen de goddelijke ordening en dus in strijd met de natuurwetten.

Daarom waarschuwt de Heer voor elk gewelddadig ingrijpen in Zijn scheppingswerk, zodat de mensen zichzelf niet aan de ondergang willen prijsgeven. En het is veel raadzamer zich met weinig tevreden te stellen en aan de aarde geen overvloed aan voortbrengselen te willen onttrekken, want als dit alleen maar gebeurt om aardse goederen te vermeerderen, zal de goddelijke Schepper Zijn toestemming niet geven. Want een dergelijk streven zou niet opbouwend zijn, maar verstorend en moet bijgevolg een nadelige uitwerking voor de mensheid hebben.

Maar legt u aan uw handelwijze en uw maatregelen alleen maar het welzijn van de mensheid ten grondslag, dat dus onder het achterstellen van het eigen aardse voordeel alleen aan de behoeften van de mensheid moet worden voldaan, dan zal de Liefdewil van de Schepper werkzaam worden en ernaar streven, datgene, wat voor het welzijn der mensen aan de aarde werd onttrokken, rijkelijk te vervangen. Want dan handelen de mensen niet uit eigen wil, maar naar Gods Wil. En dit is geen overtreding van de natuurwetten, maar beantwoordt geheel aan de goddelijke ordening.

Het wereldgebeuren zal het bewijs leveren, dat elke verwoesting haar oorsprong heeft in onverzadigbare hebzucht naar aards bezit en dat de Wil van God daar een halt toeroept, waar een zekere grens is bereikt, wanneer Hij de mensheid niet helemaal aan de ondergang wil laten vervallen. Dus kan de mens nooit ongestraft tegen de goddelijke wetten in handelen, zo hij niet zichzelf en zijn medemensen naar lichaam en ziel in gevaar wil brengen.

Amen

BD.739

9 januari 1939

Natuurwetten - Verandering en rooibouw op de aarde (3)

Verneem daarom de Stem van boven: Het is een riskant spel de natuur te willen trotseren en dat de rooibouw van de aarde te sterk wordt toegepast in gebieden, die het rustige vreedzame volk moeten dienen om hun lichaam te voeden. In een dergelijke omgeving moeten nog niet rijp geworden natuurgeesten in grote getale vrij worden, die zich nu ook zullen uiten. En hun activiteit blijft dan beslist niet voor de omgeving verborgen, maar er bereiden zich vanuit het binnenste der aarde uitbarstingen voor, die juist het werk van zulke vrij geworden geesten zijn.

Een dergelijk gebeuren kan alleen worden begrepen door die mensen, die zich eens proberen voor te stellen, welk een ontzaglijke activiteit zich moet ontwikkelen, wanneer de starre vorm, die in zich geestelijks bevat, plotseling is opgelost en al het geestelijke, dat nooit werkeloos kan blijven, nu tot volle activiteit overgaat, dat deze activiteit zich nu op één of andere manier moet uiten.

De mensen denken er niet aan, dat ze zelf het slachtoffer zijn en dat het werkzaam zijn van de natuurgeesten zich op zo'n manier toont, dat vroeger of later de rust van de mensen erg wordt verstoord door veranderingen in de natuur,

die weer de voedselvoorziening van de mensen in twijfel trekken en soms ook voelbaar te herkennen zijn, doordat ze ongunstig inwerken op het gemoed, op de ziel van de mens en zo de mensen, die zulke landstreken bewonen, aan boosaardige invloeden van de vrij geworden onrijpe geestelijke wezens zijn blootgesteld.

Alleen een mens, die in het geestelijke gevorderd is, kan dit werkelijk inzien en beoordelen. De mensen zonder dergelijk weten accepteren al deze verschijnselen met vanzelfsprekendheid en weten niet, dat ze zelf de schuld zijn van de lichamelijk en geestelijk hachelijke toestand, waarin ze zich op aarde bevinden. En dat alleen maar door de grote zucht naar winst, die aanleiding ervoor is, dat men probeert in de aarde binnen te dringen om er zoveel mogelijk schatten aan te onttrekken.

Maar nooit kan een dergelijk streven de instemming van de Schepper vinden. En zo zal een handelen tegen Zijn Wil en tegen de natuurwetten zeker ook een omvorming van de aarde tot stand brengen, die zich niet gunstig doet gevoelen voor de mensen en nog veel minder voor hun ziel. Want tegen de natuurwetten moet de mens niet strijden, wil hij geen schade lijden aan lichaam en ziel.

Amen

BD.6855

21 en 23 juni 1957

Verontreiniging van lucht - water - voedsel

Ieder mens moet van u hetzelfde mogen verwachten als wat u van hem verwacht. Ieder moet u rechtvaardig behandelen, zoals u datzelfde ook van hem verlangt. U zult niet met verschillende maten meten en menen zelf grotere rechten te hebben dan uw medemens, als het erom gaat, dat u profiteert van datgene wat u van Mij uit gratis is geschonken, wat u niet zelf voor u verworven hebt, maar wat alle mensen evenzo ter beschikking staat, waaronder geestelijke en aardse goederen te verstaan zijn die Mijn Liefde en Mijn scheppende Wil altijd voor u bereid houden.

Daar horen dus alle gaven toe die u uit Mijn hand ontvangt, die u voor uzelf niet zult kunnen maken, die er zonder uw toedoen zijn en die tot uw bestaan bijdragen, die dus voor uw natuurlijk leven vereist zijn en die aan geen mens mogen worden onttrokken, wanneer daardoor diens leven in gevaar zal worden gebracht. Het zijn de stoffen t.b.v. het leven, waarop ieder mens aanspraak moet

kunnen maken. Die hem van de kant van de medemensen ook niet onttrokken mogen worden, daar anders een overtreding van Mijn eeuwige ordening verdragende gevolgen heeft, die zich niet alleen doen gevoelen bij de schuldige mensen, maar ook de scheppingen betreffen en bijgevolg ook tot de ontbinding ervan kunnen leiden.

U zult dit begrijpen wanneer u er maar over nadenkt welke bestanddelen voor het leven u nodig hebt en u de verscheidenheid hiervan indenkt, wanneer u lucht en water en hun hoedanigheid en werking bij uzelf vaststelt, die de mens algehele gezondheid schenken, maar ook tot ziekelijkheid en verwoesting van de organen van het lichaam kunnen leiden indien door menselijke wil een besmetting van de lucht en het water plaatsvindt, die schade (o.a. aan de gezondheid) met zich meebrengt die niet te overzien is.

Lucht en water zijn gaven Gods, die ieder mens nodig heeft en daarom ook uit Mijn hand ontvangt. En de zondigheid van de mensen komt alleen al daarin tot uitdrukking, dat ze er niet voor terugschrikken deze buitengewoon voorname stoffen t.b.v. het leven op een wijze te verontreinigen, dat voor de medemensen daaruit levensbedreigende beschadiging voortvloeit. En zo, zoals ieder mens zijn eigen leven lief is, bezondigt hij zich, wanneer hij de medemens de noodzakelijkste levensbehoeften beknot, wanneer hij er toe bijdraagt, dat het leven van de medemens in gevaar wordt gebracht. En onder "het in gevaar brengen van het leven" is ook te verstaan, wanneer dat wat de aarde voortbrengt aan voeding voor mens en dier, van zijn natuurlijke hoedanigheid wordt beroofd, wanneer de bodem, waarop het moet gedijen, door kunstmatige middelen een andere gesteldheid krijgt en nu ook de daarin gekweekte producten stoffen bevatten die volstrekt niet bevorderlijk zijn voor het menselijke lichaam.

De mensen grijpen in de natuurwetten in, ze willen a.h.w. verbeteren, dus Mijn scheppingen als gebrekkig voorstellen, ze willen de bodem 'n hogere opbrengst capaciteit verschaffen en ze bedienen zich daartoe van verkeerde middelen. Want ze zouden Mij alleen maar om Mijn zegen hoeven te vragen om waarlijk ook overvloedige oogsten binnen te mogen halen.

Een verder zondigen op dit gebied is ook wanneer de vruchten geoogst worden voor ze rijp zijn - wanneer door hebzucht en materialistisch denken op het natuurlijke rijpingsproces wordt vooruitgelopen en wanneer daardoor het menselijk lichaam gedwongen wordt de strijd aan te binden met nog niet rijp geworden substanties, wat niet alleen maar een zuiver lichamelijke, maar ook een geestelijke aangelegenheid is, die u, mensen vaak niet bekend is.

Het valt echter allemaal onder het veronachtzamen van de wet van Mijn eeuwige ordening. De mens berokkent zijn medemens schade, hij handelt niet rechtmatig

tegenover hem en draagt er toe bij dat de chaos op aarde steeds groter wordt, omdat alleen een leven op aarde dat volledig overeenkomstig de wet van de ordening wordt geleefd, een juiste uitwerking kan hebben op lichaam en ziel. En ieder mens heeft er recht op dat de orde in de natuur in stand gehouden blijft, want Ik heb alles wat er in de schepping bestaat niet voor één mens, integendeel voor alle mensen geschapen; iedere mens heeft zuivere lucht nodig, zuiver water en een goede voeding voor zijn lichamelijk leven en geen mens heeft het recht zijn medemens schade toe te brengen, die hij voor zichzelf ook niet zal wensen.

In de laatste tijd voor het einde wordt er echter helemaal geen rekening meer gehouden met het leven van de medemens, er wordt op allerlei manieren gewetenloos geëxperimenteerd en steeds alleen maar uit eerzucht, hebzucht of machtsbegeerte; en het leven in gezondheid in gevaar gebracht. En dus triomfeert hij die al het geschapene zou willen verwoesten om het daarin gekluisterde weer vrij te krijgen, in de valse veronderstelling dat het hem dan weer toebehoort. De mensen die in strijd handelen met de goddelijke ordening hebben zich allen in zijn macht begeven, ze volgen zijn influisteringen en Mijn geboden, die liefde en rechtvaardigheid vereisen, achten ze niet.

Ieder mens denkt alleen maar aan zichzelf en zijn eigen voordeel en het lot van de medemens laat hem koud. En ook het leven van zijn medemens is hem niet meer heilig, daar het anders niet zou kunnen komen tot wat echter met zekerheid te verwachten is; dat het leven van alle mensen op het spel wordt gezet omdat de goddelijke natuurwetten omver worden gegooid - omdat eens de elementen zich met alle geweld een weg naar buiten zullen banen, waartoe de mensen zelf aanleiding geven die zondigen tegen de goddelijke ordening, tegen Mijn gebod van de liefde tot God en de naaste.

Amen

BD.1888

14 april 1941

Teruggang van de vegetatie - Stormen - Noodweer

Het is geen toeval dat de vegetatie van het aardoppervlak verandert, voor zover dit betrekking heeft op landstreken waar menselijke bemoeiingen en de menselijke wil hierin beslissend hebben ingegrepen. Dit geldt in het bijzonder voor wouden (regenwoud) of boomaanplantingen die aan de vernietigingswil der mensen ten offer vielen, wat niet zonder invloed op het klimaat en op de gesteldheid van de grond blijft. Zulk een omhakken van bomen is een groot

gevaar voor de mensen als dit te vroeg geschiedt, dat wil zeggen voordat het geestelijke in de plantaardige scheppingen gerijpt is tot een verder leven in de volgende vorm. Want dit vroegtijdig vrij geworden geestelijke verlaat zijn verblijfplaats niet, zonder zich hiermee in overeenstemming schadeloos gesteld te hebben door de bestaande levens in de omgeving te bedreigen. Het kan zich in ongebonden toestand vaak ongewenst uiten, wat van God uit ook niet verhinderd wordt.

De mensen in zulke landstreken zullen onder buitengewone stormen en verwoestingen te lijden hebben, wat ook de groei van alle planten erg benadeeld. Waar echter de vegetatie schraal is laten zich ook andere storingen gevoelen. Daar laat de watertoestand veel te wensen over, dat wil zeggen de oppervlakte van de aarde verzandt door gebrek aan watertoevoer. Zodanig kunnen deze landstreken woest en ledig worden, en ofschoon de mensen menen daar geen invloed op gehad te hebben zijn zij toch de eigenlijke veroorzakers van de onvruchtbaarheid en dorheid van gehele landstreken. Het gevaar ligt daarin dat het niet wordt ingezien en dat mensen gedachteloos steeds weer nieuwe landstreken ten offer laten vallen aan hun winstbejag - wat meestal oorzaak is van het woest worden van gehele streken.

Wanneer de mens om aards voordeel scheppingen vernietigt is dit een toegeven aan de macht van het boze. Om geldswaarde grijpt de mens in het goddelijke scheppingsplan in, dat aan alles zijn bestemming gaf - ook aan de gehele plantenwereld op het aardoppervlak. Zulk een ingrijpen zal dan ook gevolgen hebben die hiermee overeenstemmen, ofschoon deze gevolgen een bepaalde tijd nodig hebben en niet dadelijk te herkennen zijn. Stormen en noodweer zullen de overhand krijgen, water gebrek zal dus plantenculturen bemoeilijken wat een teruggang van de vegetatie ten gevolge zal hebben. Tegelijkertijd is het een beperking van de geestelijke ontwikkelingsmogelijkheden voor het bestaande, dat zijn verblijf in de plantenwereld volgens zijn graad van rijpheid nemen wil - maar zodoende daarin gehinderd wordt, wat zich in steeds nieuwe stormen en noodweer uit.

Amen

BD.6330

10 augustus 1955

Verklaring van de slagen van het noodlot

Het worstelen in de geestelijke wereld om de zielen der mensen wordt steeds heftiger. De lichtwereld is onophoudelijk bezig op de wil van de mens in te werken, maar de krachten der duisternis doen dit ook. En de mens is veel eerder geneigd die laatste terwille te zijn, omdat de hang naar de materie sterk is en die duistere krachten door materiële goederen en genietingen hun invloed uitoefenen.

Wat er maar kan worden gedaan om het denken van de mensen los te maken van de materie, voeren de lichtwezens uit. Vaak tot verdriet van de mensen, maar toch vanuit de liefdevolle instelling, alleen om de mensen te helpen. Het einde komt steeds dichterbij, dat alle materie voor de mensen zal laten vergaan. Ze moeten dan alles teruggeven en kunnen er niets van achterhouden. Maar het laatste vergaan van het aardse bezit willen ze niet geloven. En daarom moeten ze tevoren steeds weer ervaren, hoe onbestendig datgene is, waar ze met al hun zinnen naar streven.

De lichtwezens hebben slechts weinig toegang tot de gedachten der mensen. En naar hun ingevingen wordt niet geluisterd. Dat wil zeggen de mensen houden zich niet met zulke gedachten bezig, dat ze nu door de lichtwezens door middel van gedachten zouden kunnen worden onderricht. En daarom moeten ze aan gewelddadige ingrepen zijn blootgesteld, opdat ze gaan nadenken over de vergankelijkheid van aards bezit. En alleen zo zult u mensen de vele slagen van het noodlot kunnen verklaren, die in het verlies van aards materiële goederen of ook wel mensenlevens bestaan; in catastrofes en ongevallen, in verwoestingen van allerlei aard.

Dit zijn allemaal maar middelen, die van de kant van de geestelijke wereld worden aangewend in goddelijke Wil. Die alleen in diepere zin het worstelen tot uitdrukking brengen om de zielen, die in het grootste gevaar zijn helemaal in de tegenstander van God op te gaan, omdat zij zich geheel hebben vastgeketend aan de materie, die hun ondergang is. Er blijft niet veel tijd meer over tot aan het einde. Dus moeten ook zulke slagen van het noodlot hand over hand toenemen, waardoor er nog een kleine kans bestaat, dat de mensen ertoe worden gebracht na te denken.

De strijd in de geestelijke wereld is buitengewoon heftig. Doch de lichtwereld strijdt niet tegen de duistere wereld, maar beide strijden ze om de zielen der mensen. De mens zelf is het voorwerp van de strijd. De mens zelf moet de strijd uitvechten en elke wereld gebruikt die middelen, waardoor ze op succes hoopt.

Alle leed en tegenspoed, alle gebeurtenissen die u mensen zwaar treffen, zijn middelen van de lichtwereld, die voor u alleen het beste wil. Die in liefde voor u steeds alleen datgene doet, wat voor u een zekere hulp kan zijn, wanneer u zich niet verzet. Maar een luxueus leventje en rijkdom, aardse vreugden en wereldse

genoegens zijn steeds alleen de middelen van de tegenstander. En deze zult u moeten mijden en u zult zich niet moeten verheugen over het bezit ervan.

Want slechts kort is de tijd van uw leven op aarde. Dan zult u al het moeilijke hebben overwonnen. Dan zult u schadeloos worden gesteld voor het harde leven op aarde, als het u het geestelijke succes heeft opgeleverd, dat u zich vrijwillig heeft losgemaakt van de materie en u voor uw ziel geestelijke goederen heeft verworven. Verlang niet naar datgene, wat heel spoedig van u wordt afgenomen, maar verzamel u geestelijke goederen, die niemand meer van u kan afnemen en die u volgen in de eeuwigheid.

Amen

BD.6635

3 en 4 september 1956

Onheil en ellende - Gods Wil of toelating

De wereldse mens stelt zich tevreden met wat zijn lichamelijke zintuigen bevredigt. En hij mist niets als deze zinnen van hem vervulling ten deel valt, zelfs al gelooft hij in “geestelijke” genietingen te zwelgen en daaronder alleen een door middel van het verstand verworven goed verstaat; wanneer hij zich met een weten bezighoudt, dat weer alleen aardse zaken betreft. Hij voelt zich dus goed en mist niets, omdat zijn ziel met haar wensen zich niet opdringt en zich ook niet op de voorgrond kan plaatsen, daar het lichaam de overmacht heeft.

Maar de toestand van tevredenheid blijft niet of slechts heel zelden tot aan zijn dood bestaan, wanneer zo'n mens zich meestal zelf lichamenlijk te gronde richt, omdat ziektes of de toenemende ouderdom die aardse genietingen of vervulling van lichamelijke begeerten verbieden en de mens nu vaak gedwongen wordt om na te denken over zichzelf, over zijn leven en over de zin van het bestaan. En dan komt steeds weer de Liefde Gods op hem af en probeert hem van de wereld af te houden. Hij tracht de ziel kracht te geven, dat die de mens innerlijk beïnvloedt zich los te maken van het streven tot nu toe en zich te bevrijden van wereldse gedachten.

Maar de ziel zal alleen doorzetten, wanneer ze een zekere kracht heeft, die echter van buitenaf tot haar moet komen. Door hulp, die kan bestaan in goede conversatie, geestelijke gesprekken of het overbrengen van het goddelijke Woord, door goede boeken of door een liefdevolle voorbede van een medemens. Daarvan komt nu kracht naar de ziel om nu ook op het lichaam in te werken. En

dan kan een langzame verandering van het denken plaatsvinden en kan de rest van het aardse leven toch nog goed worden benut voor het rijp worden van de ziel. Ziekte, ongeluk en aardse nood zijn daarom noodzakelijk voor de mensen, die zich al te zeer aan de wereld overgeven, en vaak de beste en enige middelen om ook de oppervlakkigheid van de wereld te leren inzien.

En hoe meer de mensheid de blik op de wereld richt, des te meer worden deze middelen gebruikt en treden ze steeds meer aan het daglicht. En daarom zullen vergroot levensgenot, overmatige aardse vreugden en het zinnen verlustigende optreden van wereldse zijde steeds vergezeld gaan van verschijnselen van negatieve aard, van ongevallen, ziektes en op de voorgrond tredende ellende, waaraan buitensporig levensgenot ten grondslag ligt.

In zekere zin moeten de mensen al aan het eigen lichaam de verwoestende uitwerkingen ervaren, die genotzucht en onmatigheid tevoorschijn roepen. En ze moeten daardoor leren inzien, wat het lichaam eigenlijk is en wat het leven hun tot nu toe heeft opgeleverd. Want andere middelen hebben bij dergelijke wereldse mensen geen resultaat. Maar deze kunnen nog bereiken, waartoe voorstellingen en goede gesprekken niet in staat zijn, dat ze afstand nemen van de wereld en ontsnappen aan het grootste gevaar, erdoor te worden verslonden.

Daarom moet ook al het schijnbare onheil in de laatste tijd worden beschouwd als goddelijke Wil of toelating, dat ook nog een zegenrijke uitwerking kan hebben, ofschoon het kwaadwillige aanleiding heeft of ook getuigt van het werkzaam zijn van de tegenstander.

Steeds kan het ook mensen tot bezinning brengen en het zich afkeren van de wereld tot gevolg hebben. En dan is de ziel van deze mensen behoed voor een veel erger lot, nadat ze zijn weggeroepen van de aarde.

Amen

BD.3258

16 september 1944

Doel van het voortijdige sterven

Voortdurend wordt de mensen het vergaan van aardse zaken voor ogen gehouden, en steeds worden ze geconfronteerd met de dood - wanneer talloze mensen voortijdig overlijden. Ze staan machteloos tegenover de gebeurtenissen die leed en ellende over de mensen brengen. Maar hun instelling veranderen ze

niet, en ze denken ook niet over de eigenlijke oorzaak van het lijden en het vervroegde sterven van mensen na.

Daarom neemt het leed steeds smartelijkere vormen aan. De mensheid zal vol ontzetting het komende wereldgebeuren op de voet volgen, en verstijven van schrik over de grootte van de rampspoed die over hen uitbreekt, maar ze wil het niet anders toch komen de mensen helemaal niet onder de indruk van de ellende van de tijd - en trekken er geen voordeel uit voor hun ziel.

En daarom gebruikt God de sterkste middelen om hen wakker te schudden uit hun lethargie. Want of ook de mensen lichamelijk lijden of door wereldlijke zaken, hun zielen blijven er onaangeroerd door. Zij blijven onverschillig tegenover de slagen van het lot daar zij anders zouden proberen zich te veranderen, vanuit het besef dat hun geestelijke houding de aanleiding is van het vergrote leed op aarde.

Daarom moeten ook zoveel mensen vroegtijdig uit het leven scheiden, omdat een langer blijven leven hun zielen eerder tot nadeel dan tot voordeel zou zijn. Zij zouden hun geloof geheel verliezen en alleen nog maar aan hun aardse bestaan denken.

Daarom laat God het ook toe dat zo talloze mensen het lichamelijke leven verliezen ondanks hun gebrekkige staat van voltooiing, om een wegwijnen te verhinderen. Om hun nog de mogelijkheid te geven in het hiernamaals tot voltooiing te komen, want de toestand op aarde blijft hun niet verborgen, en zij kunnen ook het verdere verloop volgen en tot het inzicht komen dat de mensen zelf schuldig zijn aan het grote aardse leed door de verwaarlozing van hun zielenheil, door ongelovigheid, door een verkeerde levenswandel en door liefdeloos denken.

Ook kunnen de mensen die God reeds vroegtijdig oproept van de aarde in het aangezicht van de dood nog tot inzicht komen, ze kunnen zich nog innig met God verbinden, ze kunnen door groot verdriet nog gelouterd worden, en dan heeft dat voor hen een verhoogde graad van rijpheid ten gevolge dat een langer leven op aarde hun niet zou hebben opgeleverd. In dat geval is een vervroegd sterven voor hen een zegen.

En hoe groot het lijden op aarde ook is, het is alleen maar een middel om zielen te winnen, maar door weinig mensen als zodanig ingezien. De grootte van de nood moet hen de weg tot God doen vinden, Die iedere nood bannen kan en ook bannen zal als de mens gelovig Zijn hulp verwacht.

Waar echter ook deze grote nood zonder resultaat blijft, waar de mensen Hem vergeten en daardoor in het grootste gevaar verkeren totaal op de afgrond af te stevenen, daar beëindigt God zo menig aards leven en Hij laat onmenselijk schijnend leed toe. Want Hij denkt steeds aan de ziel van de mensen en tracht deze te redden, ofschoon het lichaam daarbij vergaat. Want niets is verkeerd wat Hij doet, maar alles is goed en tot zegen voor de ziel van de mens.

Amen

BD.7475

11 december 1959

Verwijzingen naar catastrofes

Het zal u spoedig duidelijk worden, hoe vergankelijk al datgene is, wat hoort bij de wereld. Want steeds vaker zult u horen over verwoestingen door natuurkrachten, over ongevallen en catastrofes van allerlei aard en over het plotselinge sterven van veel mensen. En niemand weet of en wanneer ook hem hetzelfde lot zal treffen. Niemand weet wanneer zijn laatste uur heeft geslagen.

Maar iedereen weet, dat hij niets met zich mee kan nemen naar de eeuwigheid. En daarom zou hij zijn aardse streven moeten verminderen, het najagen van aardse goederen van allerlei aard. Want hij moet alles achterlaten, wanneer het uur van de dood is gekomen. En steeds weer zult u daaraan worden herinnerd door onvoorziene voorvallen, waar have en goed waardeloos is geworden, door plotselinge sterfgevallen en slagen van het noodlot van allerlei aard.

Maar dit zijn allemaal tekenen van Barmhartigheid van de eeuwige Godheid, die u moeten aanmanen ook aan uw eigen dood te denken. Dit zijn allemaal tekenen van Haar Liefde, Die steeds alleen uw zielenheil wil bevorderen en u graag wil helpen u te bezinnen en uw leefwijze te veranderen.

Want wat u voor de wereld doet, wat u alleen voor uw aardse leven doet, verschaft u alleen vergankelijke goederen. Maar wat u uw ziel geeft aan geestelijk goed, levert u ook weer geestelijke goederen op. En dat zal u volgen in de eeuwigheid, ook wanneer u plotseling en onverwachts uit het aardse leven wordt weggeroepen. Want geestelijke goederen zijn onvergankelijk. Ze kunnen niet van u worden afgenomen en eens zullen ze u gelukkig maken in het rijk hierna.

Maar al wordt u ook nog zo vaak de vergankelijkheid van al het aardse voor ogen gehouden, u probeert nooit in gedachten zulke lotgevallen ook op uzelf toe te passen, maar u leeft verder zoals voorheen. En de tijd gaat steeds meer richting het einde. Zowel voor de enkeling, alsook voor alle mensen is een grens gesteld, die hij zelf nooit kan bepalen, maar die al de volgende dag voor hem van betekenis kan zijn, omdat het leven van ieder afzonderlijk in Gods Hand ligt.

En daaraan zouden de mensen steeds moeten denken. En ze zouden zo moeten leven, zoals ze zouden doen wanneer hun de dag bekend zou zijn. Ze moeten elke dag bereid zijn van de aarde heen te gaan. Ze moeten hun geestelijke voorraad voortdurend vergroten en aardse verlangens altijd achterstellen. Ze moeten leven in het bewustzijn van de eeuwigheid, niet alleen voor de dag van vandaag. Want plannen voor de toekomst kunnen ze nooit met zekerheid maken, dus houden ze liever rekening met een snel overlijden en bereiden ze zich daaraan beantwoordend voor op de eeuwigheid, dan zo maar raak te leven en alleen erg te verlangen en te streven naar aardse goederen, want deze zijn en blijven vergankelijk en leveren de ziel geen voordeel op.

Doch alleen de ziel blijft bestaan. Ze kan niet vergaan. En opdat haar een goed lot beschoren is, moet de mens haar op aarde doen toekomen wat haar tot gelukzaligheid strekt. De mens moet steeds alleen werken van liefde verrichten. Dan zorgt hij waarlijk beter voor zijn ziel, dan hij voor zijn lichaam kan zorgen. Want hiervoor zal ook worden gezorgd, zodra de mens eerst aan zijn ziel denkt. Maar ziel en lichaam hoeven geen vrees te hebben voor de dood, die anders steeds weer voor de mens ligt als een verschrikking, waarvoor hij bang is, zolang de mens op aarde niet aan zijn eigenlijke bestemming denkt.

Maar wie eerst voor de ziel zorgt, heeft geen vrees meer voor de dood. Hij is als het ware alle dagen voorbereid en de dood zal hem niet verrassen, maar voor hem alleen een wisseling van zijn verblijfplaats betekenen, die hij waarlijk zal verwelkomen.

Amen

BD.8080

15 januari 1962

Door gebeurtenissen in de natuur openbaart God Zijn Macht

Overal wil Ik u opheldering over verschaffen, wat er toe dient, dat u nog voor het einde de weg neemt naar Mij, uw God en Schepper, Die u eens vrijwillig verlaten

hebt. U, mensen kent de reden van uw bestaan als mens op deze aarde niet en toch moet u trachten daarover uitsluitsel te weten te komen, want dan pas leeft u uw aardse leven bewust. Het werd u weliswaar al gezegd: u bent op de aarde om volmaakt te worden, maar omdat u het diepere inzicht mist, maken deze leringen geen indruk op u. U moet eerst naar waarheid onderwezen worden en er zelf in gedachten een standpunt over innemen. Dan pas zult u uw leven doelmatig ontplooiën.

En deze waarheid tracht Ik u te doen toekomen, maar uw vrije wil geeft de doorslag of u haar ook aanneemt en inziet als waarheid. Nu echter staat u, mensen kort voor het einde, en wilt u tevoren nog uw zielenrijpheid bereiken dan zult u dit serieus moeten nemen en u bewust met uw God en Schepper in verbinding moeten stellen. U zult dus vooreerst aan Hem moeten geloven.

En daarom zult u nog veel meemaken wat u blijk geeft van een "Macht" buiten de aardse wereld, u zult het tussen beide komen van een Macht, over Welke u zelf niets te zeggen zult kunnen hebben, niet kunnen loochenen, Die ook uw lot vorm geeft en aan Welke u zich zal moeten overgeven. Wanneer u maar tot dit inzicht komt tijdens uw aardse leven, dan is de eerste schrede al gezet, dan is het ook mogelijk dat u met die Macht contact opneemt en dan zult u door Mij worden vastgepakt en waarlijk stap voor stap ten hogen geleid. En u zult nu ook kunnen begrijpen waarom Ik tracht Mij zo vaak in gebeurtenissen in de natuur te openbaren. De mensen moeten eruit kunnen opmaken dat menselijke wil, menselijke krachten niets vermogen wanneer er zich in de natuur dingen voltrekken die als catastrofes ook ontelbare mensenlevens eisen. Ze moeten leren inzien dat er een Macht boven hen staat, ofschoon zulke gebeurtenissen nog geen geloofsdwang betekenen, daar de totaal ongelovige mensen voor zich zelf ook andere verklaringen geven van zulke gebeurtenissen, wanneer ze tegenover Mij nog 'n weerspannige instelling hebben.

Maar Ik openbaar Mij in gebeurtenissen van allerlei aard in de natuur - altijd zullen dan toch enkele mensen zich daardoor aangesproken voelen, d.w.z.: inzien dat Ik besta en zij zelf ook van Mij zijn uitgegaan. De tijd tot het einde is nog maar kort, maar soortgelijke openbaringen zullen er nog veel zijn, want anders kan Ik niet meer spreken tot hen die verhard zijn en alleen door zwaarste slagen van het noodlot zijn nog enkele zielen te winnen, die plotseling beseffen dat ze zelf machteloos zijn en afhankelijk van Hem die hen geschapen heeft.

En steeds weer zal Ik daarom tot de mensen spreken, luid en geweldig tot hen die geen acht slaan op een zacht aanspreken, want de verbinding van Mij naar de aarde zal altijd blijven bestaan, omdat u, mensen schepselen van Mijn Liefde bent, die Ik terug wil winnen. En hoe dichterbij het einde is, des te luider zal Mijn stem klinken, die zich door de elementen van de natuur zal uiten, tot dan de

laatste dag gekomen is, waarop geogst wordt - waarop alles opnieuw een prooi wordt van de dood, wat geheel van Mij is afgekeerd en (voor de mijnen) een nieuw leven zal beginnen op de nieuwe aarde.

Amen

Verwijzing naar Gods ingrijpen door een grote catastrofe

BD.8542

28 juni 1963

Aardse opleving - Spoedig verval

Werelds gezien zult u een voortdurende opleving op de voet kunnen volgen. Want de mensen streven uitermate ijverig naar aardse verbeteringen en aardse welstand. Hun hele denken en streven is alleen aards gericht en schijnbaar zetten ze alles naar hun hand om hun levensomstandigheden te verbeteren. En toch is het geestelijk beschouwd een voortdurende achteruitgang, want steeds meer keren ze zich van God af. Ze verliezen het geloof in Hem en daarom ook elke band met Hem. En dat betekent, dat de tegenstander van God ze helemaal in bezit neemt, dat hij het meeste succes heeft bij die wereldse mensen, die alleen aandacht schenken aan zijn rijk en daarom ook van hem afhankelijk zijn.

Aardse welstand, eer en roem zijn de doeleinden der mensen. Geestelijke doeleinden kennen ze niet en ze ervaren ook niet het gevoel van eenzaamheid en leegte in hun hart, omdat dat geheel vervuld is van aardse gedachten en aardse plannen. En maar zelden kunnen gebeurtenissen het denken tot nu toe aan het wankelen brengen of veranderen. Slechts zelden worden die mensen hun aardse doen en laten moe en zoeken ze een ander doel, waarvoor ze zich inzetten.

Het noodlot moet hen hard treffen en het denken van de mensen moet met geweld anders worden geleid, wanneer ze zelf niet in staat zijn dat noodlot van zich af te wenden en ze nu zelf moeten strijden. Dan bestaat de mogelijkheid, dat ze nadenken over de nutteloosheid van hun aardse leven. Dat ze nu ook een Macht boven zich erkennen, Die sterker is dan hun levensverlangen en Die de mensen ook de eigen zwakheid doet beseffen.

Elke harde slag van het noodlot echter is slechts een middel om de mensen wakker te schudden uit de rust van hun aardse bestaan. Het is een middel, waarvan Ik Me bedien om een verandering van hun gezindheid teweeg te brengen, die dan wel mogelijk is, wanneer ze door leed of ziekte of een andere

moeilijke belevenis de nutteloosheid van het aardse streven moeten inzien en dan beginnen na te denken over hun eigen onvolmaaktheid en zwakheid om zulke slagen de baas te worden. Wanneer ze moeten erkennen, dat ze afhankelijk zijn van een hogere Macht. Pas dan kan hun denken veranderen en kan ook hun streven uitgaan naar een ander doel dan tevoren.

En steeds zullen het er maar enkele zijn, die op hun levensweg omkeren, die in staat zijn zich los te maken van de wereld en haar goederen en die zich dan ook niet meer van de wijs laten brengen door de opleving en successen van wereldse zijde. Maar de wereldse successen zullen steeds verbazingwekkender zijn. Want dat is een teken van het einde, dat er steeds grote plannen worden nagejaagd en ook uitgevoerd, die echter ook steeds meer afwijken van datgene, wat God van de mensen vraagt en wat waarde heeft voor de eeuwigheid.

Waar de aardse materie voorrang heeft, daar is ook de tegenstander van God bij betrokken. Want de mensen behoren hem al toe, die alleen de materie najagen en steeds meer plannen uitvoeren om hun welstand te verbeteren. En deze mensen zullen hem ook bereidwillig dienen. Ze zullen zich steeds meer verbinden met de materie en zo ook hun latere lot zelf bepalen.

Want al zult u mensen ook rondom u een voortdurende opbloei en voortdurende vooruitgang zien, u zult daar slechts nog korte tijd van kunnen genieten. Want spoedig valt alles ten prooi aan de vernietiging. En u verliest alle goederen, die u aards voor uzelf had verworven, omdat God Zelf u de vergankelijkheid wil bewijzen van al datgene, wat uw gedachten bezighoudt en toch volkomen waardeloos is.

Laat u, die al op de juiste weg bent, daarom niet voor de gek houden. Laat u niet op dwaalwegen leiden in uw gedachten, zodat u gelooft, dat de aarde nog op een lang bestaan kan rekenen, gezien de vele verwezenlijkingen van menselijke plannen, die een wereldse vooruitgang en een hogere levensstandaard betekenen.

Alles gaat de weg van het aardse. Het zal sneller ten einde zijn dan u denkt. En de mensen zullen in levensomstandigheden terecht komen, die u zich niet zult kunnen voorstellen. Want een goddelijk ingrijpen door de krachten der natuur zal een volledige verandering teweegbrengen, waarin de mensen zich nu moeten schikken en ze kunnen het alleen, wanneer ze zo innig met God zijn verbonden en om kracht bidden, die hun dan ook zeker zal toekomen. En al diegenen valt zeker hulp ten deel, die de weg naar Hem vinden en gaan.

Dan pas zult u mensen inzien, hoe vergankelijk aardse materie is. En gelukkig degene, die uit dit inzicht de juiste gevolgtrekking maakt. Die in staat is zichzelf van het aardse los te maken en nu alleen geestelijke goederen tracht te verwerven.

Hij zal steeds de Zegen en de Hulp van God Zelf kunnen verwachten. Hij zal zich aan Hem overgeven en door alle nood heen worden geleid.

Amen

BD.2086

25 september 1941

Doel van de natuurcatastrofen

Zonder bezwaar kan erover worden gesproken, dat de aarde door geweldige natuurcatastrofen wordt geteisterd. Ja, er moet zelfs van deze catastrofe melding worden gemaakt, opdat de mensen weten dat de desbetreffende gebeurtenissen niet door toevalligheden worden bepaald. Er bestaat geen toeval. Alles is voorbestemd en alles gaat de weg van de positieve ontwikkeling. En de komende natuurcatastrofe maakt ontelbare wezens vrij en geeft hun nieuwe mogelijkheden een andere vorm te krijgen.

Maar tegelijkertijd zullen de catastrofen zo op de mensen inwerken, dat ze contact zoeken met God. Dit laatste wordt door de mensen nog slechts zeer weinig gedaan en daarom wil God weer dichterbij hen komen, hoewel op een wijze, waarbij angst en verschrikking de mensen zal aangrijpen. Maar als de gebeurtenissen tevoren zijn aangekondigd, ziet de mens de samenhang in en dan vertrouwt hij zich toe aan de Macht, Die hem kan helpen.

De natuurkrachten zijn het enige, dat in staat is ook de meest ongelovige mensen diep aan te grijpen en dat hen ook weer tot geloof kan brengen. Maar ze zijn nooit van lange duur en evenzo is ook de wil om te geloven alleen zolang actief, als de mens in gevaar is zijn leven te verliezen. Maar bij geen mens grijpt de eeuwige Godheid zodanig in, dat de mens wordt gedwongen te geloven. Zij laat hem de vrijheid, ook in de grootste lichamelijke nood. God worstelt wel om de zielen die nog onvolmaakt zijn, maar Hij dwingt ze niet.

En daarom moeten ook de natuurcatastrofen steeds in een zekere wetmatigheid plaatsvinden, alleen meer of minder heftig, al naar gelang de noodzakelijkheid voor de in gevaar verkerende mensen, bij wie het juiste inzicht ontbreekt.

En daarom moet er melding worden gemaakt van wat gaat gebeuren. De mensheid moet in volledige hulpeloosheid terechtkomen en ze moet in kinderlijk vertrouwen God aanroepen om bijstand. Ze moet er tevoren al over worden onderwezen, wat voor een verschrikkelijke tijd ze tegemoet gaat. En als ze maar

zwak gelovig is, worden alle aankondigingen met onverschilligheid aangenomen, daar ze met grotere waarschijnlijkheid op het uitblijven van het aangekondigde gebeuren rekent. En toch zal ze er aan denken, als ze zich in lichamelijke en geestelijke nood bevindt.

En dat wordt beoogd. Want hoe verschrikkelijk de uitwerkingen van een natuurcatastrofe ook mogen zijn, steeds hangt een schok van ontsteltenis van het menselijk denken daarmee samen, en deze kan ook een gunstige uitwerking hebben op het geloof van de mensen, vooropgesteld, dat ze er tevoren al kennis van hadden. Want het is een keerpunt van het leven, waarin de gehele mensheid zich bevindt.

En zalig degene, die in al wat wordt toegezonden de Wil van God ziet. Want hij zal waarlijk niet anders kunnen dan handelen naar Zijn Wil. En hij zal steeds alleen maar de grote nood van de medemens zien en in de catastrofe een middel, dat deze nood kan lenigen. En deze catastrofe staat vlak voor de deur. Ze komt als een dief in de nacht en is net zo vlug weer voorbij, maar de uitwerking zal onvoorstelbaar zijn.

Amen

BD.2785

24 juni 1943

Verwoestingen door menselijk willen

Een algemene moedeloosheid zal zich van de mensen meester maken bij het zien van de verwoestingen die de menselijke wil verricht. Er zal een tijd aanbreken, dat niemand meer zeker is have en goed te behouden. En ook dit is een teken van de eindtijd, dat de mensen ernstig worden vermaand de goederen der wereld te verachten, alleen geestelijke goederen na te streven en zich voor te bereiden op het einde, dat voor allen zo dichtbij is.

Het zal een angstige tijd zijn. En de mensen zullen bijna niet meer de wil opbrengen hun leven anders vorm te geven, omdat ze de vergankelijkheid inzien van alles, waar ze aan beginnen. En het leven zal hun onverdraaglijk toeschijnen. Maar met het oog op het dichtbij zijnde einde is deze toestand van lijden nodig voor de mensen, die alleen daardoor tot het inzicht kunnen komen, dat het aardse leven niet het voornaamste doel van het bestaan is.

Elk scheepsel zal de strijd in de eindtijd aan den lijve ondervinden. Want ook in de dieren- en plantenwereld heeft deze zijn uitwerking en steeds snellere omvormingen zijn daarvan het gevolg. En ook de mensen zullen voortijdig hun aardse bestaan moeten beëindigen, deels door het werk van vernietiging, dat de menselijke wil laat ontstaan, deels door het goddelijke ingrijpen, dat eveneens talrijke mensenlevens eist.

Maar al deze slachtoffers moeten de overlevenden weer tot inzicht brengen. Deze laatsten moeten zich bewust worden, hoe snel de dood het leven kan beëindigen, opdat ze aan hun ziel denken en aan het leven na de dood. De dood moet de mensen onder ogen worden gebracht, omdat ze anders het aardse leven als zodanig te hoog waarden en daardoor in gevaar zijn, het eigenlijke doel van hun leven op aarde te vergeten.

En dit vraagt nu om uitermate smartelijke gebeurtenissen. Want de mensen gaan gevoelloos aan leed en ellende voorbij, als dit niet buitengewoon groot en overweldigend is. De mensen kunnen nog geen recht van onrecht onderscheiden. Ze denken alleen aan hun voordeel en noemen alles goed, wat hun zulks oplevert. En aan de naaste en zijn nood denken ze niet.

En zo heeft de tegenstander van God vrij spel, doordat hij in zijn ergste manier van doen nog niet wordt herkend, maar instemming en toegevendheid ontmoet. Maar zolang de mens niet tot inzicht komt, dat hij door slechte krachten wordt gestuurd, zolang hij het werkzaam zijn ervan niet verafschuwt, vindt hij de juiste weg niet.

En daarom moet hem het onrecht zo dichtbij worden gebracht. Hij moet aan den lijve ondervinden, wat liefdeloosheid teweegbrengt. En door eigen leed moet hij zichzelf veranderen. Hij moet zich afkeren van het gedrag van de mensheid, die onder invloed van de satan staat. En hij zal dit pas doen, wanneer hij de nietigheid inziet van aardse goederen, die alleen begeerten en slechte eigenschappen ontketen, die leiden tot de grootste misdaden. Want het zijn alleen aardse goederen, omwille waarvan de mensen zichzelf het grootste leed aandoen.

Het zal niet lang meer duren, dat alles aan de ondergang is prijsgegeven. En deze korte tijd zal nog een tijd van onnoemelijk leed moeten zijn voor de mensheid, omdat ze er ver van af staat zich voor te bereiden en zo weinig aan het leven na de dood denkt. Maar God wendt alle middelen aan, om hun gedachten daar op te richten. En dus zal Hij toelaten wat de menselijke wil nastreeft, om de mensen nog te redden, doordat Hij hun de vergankelijkheid voorhoudt van aardse goederen en van het leven van het lichaam en hen daardoor tot inzicht wil brengen.

Amen

BD.3925

26 november 1946

Gods Woord - Stille vermaner - Luide Stem - Natuurcatastrofe

Let op de steeds terugkerende aanmaningen van boven en laat ze niet voor uw oren wegsterven. Want elk uur en elke dag is kostbaar, als u het heil van uw ziel in ogeschouw neemt en vlijtige arbeid verricht, voordat het einde komt. Laat Mij niet tevergeefs roepen. Laat Mij niet tevergeefs aan uw hart kloppen, maar neem Mij op en open vrijwillig de deur van uw hart als Ik toegang verlang.

Nog kom Ik als een stille Maner tot u, als Ik in het Woord dichterbij u kom. Maar niet lang meer, dan klinkt Mijn Roep luid en machtig van boven. En u zult schrikken van het geweld van Mijn Stem. Nog is het aan uzelf overgelaten, of u Mij zult willen aanhoren, of Mijn Woord voor uw oren laat wegsterven.

Maar dan zult u Mij moeten horen en Mijn Stem zal u vreselijk treffen. U zult niet meer in staat zijn Mijn Liefde te herkennen, maar u zult u moeten buigen voor Mijn Toorn, ofschoon ook dan nog Mijn Liefde aan het werk is, alleen voor u niet herkenbaar als Liefde.

Maar Mijn Woord is voor u nog een teken van Mijn Liefde. Want Het klinkt zacht en vermanend, zoals een vader spreekt tot zijn kinderen, die hij op de juiste weg wil leiden. Maar als er aan Mijn Woord geen aandacht wordt geschonken, treedt Mijn Macht aan het daglicht en voor Haar zult u schrikken en in doodsangst geraken. En voor velen zal ook het uur van de dood gekomen zijn, het uur van het vertrek van deze aarde. En zalig wie Mij tevoren al heeft gevonden, dat hij dit laatste uur niet hoeft te vrezen.

En dit is wat Mijn Woord beoogt. Ik tracht uw liefde te winnen. Ik probeer u tot Mij te trekken, steeds rekening houdend met uw vrije wil. Ik probeer u naar het geestelijke rijk te leiden en daarom spoor Ik u aan afstand te nemen van aardse materie, van aards streven. Want Ik ben alleen te vinden, als u afstand doet van de wereld met haar vreugden en aaneensluiting zoekt met Mij. Dan kom Ik Zelf u tegemoet en laat Ik u eeuwig niet meer van Mij weggaan.

Sla daarom acht op Mijn Woord en behoer niet tot diegenen, wier zinnen Ik door Mijn Macht op Mij moet richten. Kom uit uzelf tot Mij, omdat u naar Mijn

Woord verlangt en u door Mij zult laten onderrichten. Luister naar Mij en schenk aandacht aan wat Ik u meedeel.

Geloof in Mijn Woord en verander uzelf tot liefde, opdat u Mijn Wil tot uw eigen wil maakt en van Mijn Liefde alsmaar zeker kunt zijn. Want Ik wil door Mijn Woord bereiken, dat u zich vormt tot liefde. Dat u werkt aan uw ziel en u zich aanpast aan Mijn Wezen, dat op zich pure Liefde is.

En u zult niet hoeven te schrikken en bang te zijn als Mijn Stem luid en machtig weerklinkt, want u behoort dan tot de mijnen, die Ik onder Mijn hoede neem in uren van grootste nood en van wie Ik de Redder en Verlosser ben, zoals Ik het heb beloofd.

Het uur komt onverwacht snel en u allen zult aan Mijn Woorden denken, want Ik maan u aan zonder onderbreking, opdat u de korte tijd nog op elke manier zult kunnen benutten. Denk aan uw ziel en sla geen acht op het lichaam, want dat vergaat, maar de ziel blijft bestaan tot in alle eeuwigheid.

En help haar daarom, zolang het u nog mogelijk is, te scheppen en te werken op aarde. En de serieuze wil daartoe zal u kracht opleveren. U zult rijp worden en er veel profijt van hebben, dat u Mij tot u laat spreken, dat u geloof schenkt aan Mijn Woorden en dat u uw best doet naar Mijn Wil te leven.

En u zult niet de dag hoeven te vrezen, die onherroepelijk zal komen in zeer korte tijd, die u het bewijs levert van de waarheid van Mijn Woord, van Mijn Macht en Kracht, en dat voor de ingewijden ook een teken is van Mijn Liefde voor het onverloste, dat Ik wil redden van de eeuwige ondergang.

Amen

BD.6870

12 juli 1957

Eindprofetieën en aanmaningen

Nog is de verlossingsperiode niet afgesloten. Nog is er een kort tijdsbestek, dat u mensen scheidt van het laatste werk van vernietiging op deze aarde. En u zou allen nog zalig kunnen worden, wanneer u maar in deze korte tijd Mij Zelf in Jezus Christus zou willen herkennen en erkennen. Nochtans hangt het hier vanaf, in welke geestestoestand het einde van deze aarde of ook het einde van uw leven

op aarde u verrast. Want het zal een plotseling en onverwacht einde zijn, dat u is beschoren.

En toch hoefde geen mens onvoorbereid te zijn. Want ieder zal nog vaak genoeg horen, wat u allen te wachten staat, maar hij zal het niet willen geloven. Ieder mens zal het steeds weer in de oren klinken, want ook alle komende wereldse gebeurtenissen zijn aanwijzingen en aankondigingen van een dichtbij zijnd einde.

En evenzo zullen ook alle mensen Mijn Stem van boven horen klinken. Want voor geen mens blijft dit gebeuren verborgen en het kan voor allen nog een laatste aanmaning zijn, dat ook plotseling voor hen zelf het einde daar kan zijn, zoals het is voor degenen, die aan het natuurgebeuren ten offer zullen vallen.

Het is nog een korte tijd, maar hij gaat snel voorbij. Maar dan is onherroepelijk het einde daar en het oordeel, waar het lot van iedere ziel afzonderlijk wordt beslist. Als u mensen zich toch eens met deze gedachte vertrouwd zou willen maken, dat u zelf uw lot in de toekomst schept. En wanneer u van Mij toch zou willen aannemen, dat u gemakkelijk nog uw doel zult kunnen bereiken, wanneer u maar de korte tijd nog ten volle benut, wanneer u zich aan Mij zou toevertrouwen en zou bidden om Mijn leiding.

Maar u luistert niet naar Mijn waarschuwingen en aanmaningen. U blijft onverschillig en laat het onheil op u afkomen, zonder u ertegen te beschermen of het af te wenden. Want u gelooft niet. U gelooft Mijn Woorden niet. En anders dan door Mijn Woord kan Ik u niet in kennis stellen van wat gaat komen, omdat u in wilsvrijheid de weg naar Mij zult moeten vinden en er u daarom ook geen duidelijke bewijzen kunnen worden gegeven.

En het rad van de tijd draait onophoudelijk door. Talloze mensen roep Ik nog weg en ook dat zou de mensen wakker moeten maken uit hun trage voortleven, dat op een slaap lijkt, waaruit ze eens plotseling zullen opschrikken, maar dan geen tijd meer vinden om zich nog op het einde voor te bereiden.

Degenen die slapen willen hun rust niet opgeven en hun sluimeren gaat langzaam over in de doodsslaap, want hun zielen hebben alleen nog de dood te verwachten, omdat ze het leven niet naar waarde schatten om het eeuwige leven te verwerven.

De mensen verwijderen zich steeds verder van Mij, op Wie ze toch moeten aansturen. En aan hun goddelijke Verlosser denken ze nog minder. Zijn werk van verlossing wordt volledig veronachtzaamd en Mijn tegenstander heeft daarom macht over de mensen, die ook alleen die Ene kan verbreken, in Wie Ik Zelf Me heb belichaamd omwille van de zondige mensheid. Maar zonder Hem is ook het einde voor de mensen vreselijk, want ze zijn reddeloos aan hun lot overgeleverd.

Ze kunnen geen verlossing vinden, omdat ze de Verlosser Zelf afwijzen, omdat ze de weg niet inslaan naar Mij, Die alleen hen kan helpen.

Steeds weer kom Ik de mensen nader in Jezus Christus. Steeds weer zullen de mensen Zijn Evangelie te horen krijgen. Steeds weer zullen ze worden aangemaand om zich uit te spreken voor Jezus Christus en om Zijn goddelijke leer van liefde aan te nemen. En steeds weer zal ook van het dichtbij zijnde einde gewag worden gemaakt. Maar het zal aan hen zelf blijven overgelaten, zich bij Hem aan te sluiten en Zijn genade aan te nemen. Maar zonder Jezus Christus kunnen ze dit einde niet overleven. Ze kunnen ook niet in het lichtrijk worden opgenomen, wanneer ze zonder Hem tevoren van de aarde worden weggeroepen.

Doch het einde komt onherroepelijk. Maar het zal niet gevreesd hoeven te worden, het zal niet verschrikkelijk hoeven te zijn, wanneer het geloof in Mijn Woord de mensen ijverig zou aansporen om aan hun ziel te werken. Want dan zou de mens ook de band met Mij in Jezus Christus tot stand brengen. En de genade van het verlossingswerk zou worden benut en zou hem ook zeker de rijpheid opleveren, zodat hij het einde en het oordeel niet hoefde te vrezen.

Amen
